

Με αμείωτη ένταση οι καταλήψεις

Το νέο κυβερνητικό δόγμα
**Θα σας
ξεσκίζουμε κάθε
μέρα και
περισσότερο**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Εκτακτος φόρος
στα ακίνητα**
**Ενα ακόμη
αβάσταχτο
χαράτσι**

SFΛWΛ 8

Εργασιακή εφεδρεία

Fast track απολύσεις – εφιάλτης για εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους

ΣΕΛΙΔΑ 9

Οι πρώην απεργοί πείνας ανανέωσαν τα χαρτιά τους

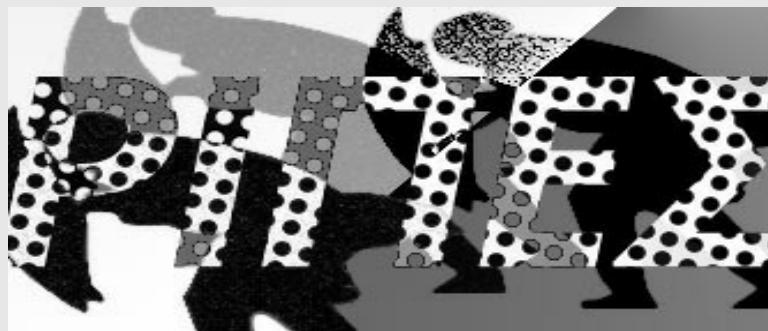
ΣΕΛΙΔΑ 13

Κολαριένα χρόνια

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

17/9: ΗΠΑ: Ημέρα πολιτικών δικαιωμάτων (1952) 17/9/1954: Τεράστια κατάχρηση στις αποθήκες των ΣΕΚ, πολλές συλλήψεις 17/9/1970: Πρώτη ενέργεια Ερυθρών Ταξιαρχιών. Δύο μπιντόνια βενζίνης αναντίναζονται έξω από το σπίτι του Γενικού Διευθυντή της «Siemens» Τζουζέπε Λεόνι 18/9: Ημέρα ειρήνης, Χίλι: Ημέρα ανεξαρτησίας (1818) 18/9/1834: Η Αθήνα γίνεται πρωτεύουσα του ελληνικού κράτους 18/9/1936: Εκδοση του Ν.117 για την καταπολέμηση του κομμουνισμού, κατάργηση των πολιτικών κομμάτων από τον Μεταξά 18/9/1970: Ο φοιτητής Κώστας Γεωργάκης αυτοπυρπολείται στη Γένοβα σε ένδειξη διαμαρτυρίας για το στρατιωτικό καθεστώς στην Ελλάδα 18/9/1977: Βόμβα (ΕΛΑ) στον Οργανισμό Υδρευσης Θεσσαλονίκης 19/9: Μπουτάν: Ευλογημένη ημέρα της βροχής, Χίλι: Ημέρα στρατού (1810) 19/9/1948: Αντάρτες καταστρέφουν με εκρηκτικά τον σιδηροδρομικό σταθμό του Αργούς 19/9/1961: Ιδρυση της Ενωσης Κέντρου 19/9/1968: Εισβολή της αστυνομίας στο πανεπιστήμιο της πόλης του Μεξικού για τον τερματισμό φοιτητικών ταραχών, δεκασκώτα φοιτητές νεκροί, εκατοντάδες συλλήψεις 19/9/1974: Καθαρούνται όλοι οι χουντικοί δήμαρχοι στην Ελλάδα 19/9/1979: Σε κάθειρξη έντεκα επών καταδικάζεται ο ακροδεξιός βομβιστής Άρ. Καλέντζης 19/9/1987: Δύο βόμβες στα Πι Εξ της λεωφόρου Συγγρού, εξερράγη η μάτι (ΕΛΑ) 19/9/1994: Πυροδότηση εκρηκτικού μηχανισμού με τηλεκοντρόλ σε σημείο που στάθμευε λεωφορείο της ΕΛΑΣ (Περισσός). Νεκρός ο αστυνομικός υποδιευθυντής Απ. Βελλιός, δύο αστυνομικοί σοβαρά και ελαφρά δέκα αστυνομικοί και δύο πολίτες (ΕΛΑ-1η Μάρη) 20/9: Ημέρα για πόλεις χωρίς αυτοκίνητα, Λάος: Ημέρα ευχαριστιών 20/9/1989: Παραπέμπονται οι Ανδρέας Παπανδρέου, Τσίμας και Τόμπρας για το ζήτημα των υποκλοπών 21/9: Ημέρα ειρήνης, ημέρα Αλτσχάιμερ, Μάλτα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1964), Φιλιππίνες: Ημέρα ευχαριστιών, Εβραϊκή πρωτοχρονιά 21/9/1949: Πραξικόπημα του Νάσερ, εκθρόνιση του Φαρούκ (Αίγυπτος) 21/9/1969: Ανατίναχη πύργου της ΔΕΗ με αποτέλεσμα διήμερη διακοπή λειτουργίας της (ΕΔΚ) 22/9: Μάλι: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960) 22/9/1942: Βόμβα (ΠΕΑΝ) σκοτώνει 43 Γερμανούτολούς και 29 στελέχη της φιλοβασιλικής ΕΣΠΟ σε εκδήλωση (Πατησίων και Γλάδοντος) 22/9/1969: Εκρήξεις βομβών (ΚΕΑ) στον δεύτερο όροφο του δημαρχείου Αθηνών και μέσα στο κεντρικό ταχυδρομείο Αθήνας 23/9: Σαουδική Αραβία: Ημέρα ενοποίησης (1932) 23/9/1974: Νομιμοποίηση του ΚΚΕ μετά από 27 χρόνια παρανομίας 23/9/1978: Εκρηκτική βόμβα στα δικαστήρια του Πύργου Ηλείας 23/9/2003: Θανάσιμος πυροβολισμός του 18χρονου αλβανού Βούλνετ Μπίτιτσι 18 επών από συνοριοφύλακες στην Κρυσταλλοπηγή.

● «Νέα μέτρα δεν θα υπάρξουν» ●●● Γιωργάκης Παπανδρέου, πριν κάνα δίμηνο ●●● Το προσέξατε; ●●● Πριν είχαμε νέα μέτρα ανά τρίμηνο, μετά έγιναν ανά μήνα και τώρα ανακοινώνονται ανά εβδομάδα ή και ανά διήμερο ●●● Όλο το ρεπερτόριο των ελληνικών «γαλλικών» άκουσε ο Παπακωνσταντίνου που τόλμησε να πάει στην Πτολεμαΐδα, να κάνει εκεί συνεδρίαση του ΔΣ της ΔΕΗ ●●● Στην ανακοίνωση που εξέδωσε μετά δεν τόλμησε να πει κουβέντα ●●● Και τι να πεις για την πρωτιά που κέρδισε ο Παπανδρέου στη ΔΕΘ; ●●● Εμείς τουλάχιστον δε δυμόμαστε άλλη φορά πρωθυπουργός να γίνεται δεκτός με το σύνθημα «...ας γιε πρωθυπουργέ», τραγουδισμένο σε άφογη γηπεδική διάλεκτο ●●● Μπινελίκια και στην Πέμι Ζούνη; ●●● Ναι, αλλά πολύ λάιτ και χωρίς να φύγει η τυροκαυτήρη από το τραπέζι ●●● Η μαντάμ, πάντως, την έκανε με ελαφρά πηδηματάκια ●●● Βλέπεις, άλλο τα σίριαλ του Παπακαλιάτη και άλλο η πραγματική ζωή ●●● «Τώρα είναι που κορυφώνονται οι διαπραγματεύσεις της συμφωνίας του Ιουλίου», είπε ο Παπανδρέου στη ΔΕΘ ●●●

Ο ίδιος που τον Ιούλη έστηγε πανηγύρια διότι με τον τρόμο που καλλιεργούν κάποιοι παγώνουν και αδρανοποιούνται ●●● Μέχρι πότε, άραγε, θα πάνε αυτό το κόλπο; ●●● Α, όλα κι όλα, έχει δίκιο ο Λοβέρδος, όταν «τη λέει» στον Βενιζέλο, πως «όταν μπλοφάρεις πρέπει να έχεις και φύλλο» ●●● Το πρόβλημα είναι πως ο Βενιζέλος δεν έχει ιδέα από πόκα ●●● Οταν ο Αντρέας κατέθετε ολονυχτίες στα φοιτητικά χαρτοπαίγνια, ο κατά δύο χρόνια νεότερος Μπένι μόνο διάβαζε σαν σπασίκλας ●●● Και μην ακούτε κάποιους κακόβουλους που λένε ότι ο Αντρέας τα λέει αυτά γιατί δεν μπορεί να χωνέψει που

κέτο μέτρων ●●● Εκτιμούν ότι με τον τρόμο που καλλιεργούν κάποιοι παγώνουν και αδρανοποιούνται ●●● Μέχρι πότε, άραγε, θα πάνε αυτό το κόλπο; ●●● Α, όλα κι όλα, έχει δίκιο ο Λοβέρδος, όταν «τη λέει» στον Βενιζέλο, πως «όταν μπλοφάρεις πρέπει να έχεις και φύλλο» ●●● Το πρόβλημα είναι πως ο Βενιζέλος δεν έχει ιδέα από πόκα ●●● Οταν ο Αντρέας κατέθετε ολονυχτίες στα φοιτητικά χαρτοπαίγνια, ο κατά δύο χρόνια νεότερος Μπένι μόνο διάβαζε σαν σπασίκλας ●●● Και μην ακούτε κάποιους κακόβουλους που λένε ότι ο Αντρέας τα λέει αυτά γιατί δεν μπορεί να χωνέψει που

ο Μπένι πάρει το δαχτυλίδι από τον Γιωργάκη ●●● Από αγάπη για την πατρίδα τα λέει ●●● Και να σταματήσει ο Σκανδαλίδης να λέει ότι ο Ανδρέας χρησιμοποιεί ακροδεξιό λαϊκισμό κατά των δημοσίων υπαλλήλων ●●● Αντε τώρα...

●●● Αλήδεια, εκείνος ο Πάγκαλος πού εξαφανίστηκε; ●●● Ο Παπανδρέου δεν τον είχε δίπλα του στη ΔΕΘ, λες και δεν είναι ο αρχαιότερος αντιπρόεδρος ●●● Τελικά, οι ακριβώς κάνει ο Πάγκαλος στην κυβέρνηση; ●●● Ακόμα και στο βρίσιμο του λαού τον έχει ξεπεράσει ο Λοβέρδος ●●● «Άυτά που γίνονται τώρα δεν είναι σκληρά, είναι τα αυτονότα», δήλωσε ο Μόσιαλος ●●● Είναι για πολλές μπάσεις ο «κηπουρός» ●●● Ινκόγνιτο πήγε στον αγιασμό σχολείου στην Αγία Παρασκευή η Αννούλα ●●● Άλλα δεν γίτωσε τα γιούχα ●●● Μόνο η κόρη του Μητσοτάκη δεν πιάνει τη βάση σύτε στα γκάλο ●●● Οι Κουβέλης και Δημαράς κάπου-κάπου την περνάνε ●●● Λέτε να φτάσει με τη ΔΗΣΥ μέχρι τις εκλογές ή θα μιμηθεί τον Αθραμόπουλο με το αλήστου μνήμης ΚΕΠ; ●●● Για... νοικοκυρά, πάντως, δεν την κόβουμε ●

◆ Καικώς διαμαρτύρεται, βρίζει, μουντζάνει, αγωνίζεται ο ελληνικός λαός. Το πρόβλημά του είναι πως δεν έχει καταλάβει πως αυτό που γίνεται τους τελευταίους 20 μήνες είναι η εφαρμογή μιας άκρως προοδευτικής πολιτική! Το είπε ο Χρυσοχοΐδης στο «Εθνος»: «Τους τελευταίους 20 μήνες έχουμε κάνει πολλά, όμως δεν καταφέραμε να πείσουμε ότι οι πολιτικές μας αποτελούν κομμάτια ενός ευρύτερου προοδευτικού και δίκαιου σχεδίου για μια νέα Ελλάδα. Χάσαμε πολλές ευκαιρίες να οριοθετήσουμε ξανά τι είναι προοδευτικό και τι όχι στην Ελλάδα του 2011 (...). Είμαστε μια καυβέρηση που έχει αναλάβει το βαρύ έργο να διασαύσει την οικονομία και τη χώρα, και αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό αφού θα μας κρίνει υποχρεωτική η ιστορία, αλλά ταυτόχρονα είμαστε μια μεταφρασμοτική κυβέρνηση που λαμβάνει σημαντικές και δύσκολες αποφάσεις, αποφάσεις ιστορικού μεγέθους που οικοδομούν την Ελλάδα των επόμενων 30 χρόνων»!!!

◆ Για μάιμουδιές κατηγορούν τη μελέτη της McKinsey, που έγινε κατά παραγγελία του ΣΕΒ, το Ινστιτούτο Εμπορίου

και Υπηρεσιών της ΕΣΕΕ και το Ινστιτούτο Μικρών Επιχειρήσεων της ΓΣΕΒΕΕ. Μαίμουδιές που έχουν ως στόχο «να πρωθήσουν στην Ελλάδα μεγάλα καταστήματα λιανικής». Οι λεγόμενοι μικρομεσαίοι βλέπουν την απειλή της εξαφάνισης και προσπαθούν να αντιδράσουν.

◆ Είπε ο ΓΑΠ στη ΔΕΘ: «Δεν έχει τον φόρο της απόλυτης ο στενός δημόσιος τομέας, τουλάχιστον σήμερα, δεν υπάρχει αυτός ο φόρος - γιατί ιστορικούς λόγους, τα ξέρουμε, δεν χρειάζεται να μπω σ' αυτή τη λεπτομέρεια (...). Ως προς το θέμα της συνταγματικής αναθεώρησης, εγώ πιστεύω ότι δεν πρέπει να υπάρχει ταμπτού στο θα συζητήσουμε». Αρα, αύριο θα έρθει και η δική τους

σειρά.

◆ Σύνδρομο Ραν-Ταν-Πλαν στη ΝΔ. Την Κυριακή ο Βενιζέλος παρουσίασε μια ειδυλλιακή σχέση κυβέρνησης-ΝΔ, μιλώντας για πολιτικό πολιτισμό και άλλα τέτοια, μετά τη συμφωνία της ΝΔ να ψηφιστεί φέτος νωρίτερα η ΝΔ; Τη Δευτέρα το μεσημέρι, με διαρροές του Μιχελάκη, σύμφωνα με τις οποίες στην τηλεφωνική επικοινωνία Παπανδρέου-Σαμαρά, ο δευτέρος είπε στον πρώτο ότι για όλα φταίει ο ίδιος και η κυβέρνησή του και γι' αυτό πρέπει να φύγουν. Θα νοσταλγήσουν τον Ρουσόπουλο στη ΝΔ. Αυτός δεν άφηνε να πέσει τίποτα κάτω και είχε στήσει

ολόκληρο μινιατούριο σύστημα που του επέτρεπε ν' απαντά αμέσως.

◆ Η ευκόλη σπέκουλα. «Χαμένος» στο ρόλο της δευτεράντζας ο υφυπουργός ΠΕΚΑ Γ. Μανιάτης, βρήκε την ευκαιρία να κερδίσει λίγη δημοσιότητα. Τον ρώτησαν μπαίνοντας στη Βουλή τι έχει να δηλώσει για το κόψιμο ενός μισθού των αιρετών και απά-

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Πρέπει ο κάθε Ελλ

■ Το νέο κυβερνητικό δόγμα

Θα σας ξεσκίζουμε κάθε μέρα και περισσότερο

Οι τακτικοί αναγνώστες της «Κ» γνωρίζουν ότι απεχθανόμαστε τη σεναριολογία και τις θεωρίες συνωμοσίας. Γνωρίζουμε ότι πολλά πράγματα, που εμφανίζονται σαν συνωμοσία, απλώς προκύπτουν **αντικειμενικά**, ως αποτέλεσμα των κινήσεων που κάνουν οι διάφοροι πολοί του συστήματος εξουσίας. Στην αστική πολιτική υπάρχει το παρασκήνιο, υπάρχει η ίντριγκα, υπάρχει ο σχεδιασμός σεναρίων, όμως πολλές φορές αυτό που φαίνεται σαν σενάριο δεν είναι παρά μια εξέλιξη που προέκυψε ερήμην των πρωταγωνιστών της αστικής πολιτικής, οι οποίοι όμως καλούνται να τη διαχειριστούν προς όφελος του συστήματος.

Επειδή, λοιπόν, απεχθανόμαστε τα σενάρια, έχουμε κάθε δικαιώματα να πούμε πως αυτό που συμβαίνει στη χώρα μας τις τελευταίες δύο εβδομάδες είναι στο μεγαλύτερο βαθμό ένα σενάριο που σχεδίασε το προπαγανδιστικό επιτελείο της κυβέρνησης, προκειμένου να μεγιστοποιήσει τον εκβιασμό πάνω στον ελληνικό λαό, να δημιουργήσει τρόμο και πάγωμα και να περάσουν τα νέα αντιλαϊκά μέτρα χωρίς αντί-

δόμας οι άλλοι κάνουν πίσω και γ' αυτό η κυβέρνηση, με πόνο ψυχής, ανοιγκάζεται να πάρει και αυτό το μέτρο, που μέχρι πριν από μια εβδομάδα δεν ήταν στις προθέσεις της.

Αλλαξαν πολλά στην κυβερνητική προπαγάνδα κατά το διήμερο της παρουσίας Παπανδρέου και υπουργικού συμβούλιου στη ΔΕΘ. Τα βασικά, όμως, ήταν δύο:

1. Κάποιοι θέλουν να βγάλουν στην Ελλάδα από την ευρωζώνη, όμως ο Παπανδρέου

Υπήρξε πράγματι μια σύγκρουση με την τρόικα. Βενιζέλος και Παπανδρέου συμφώνησαν να μη κλείσουν συμφωνία με τους υπαλλήλους, αλλά να αναζητήσουν συμφωνία σε πολιτικό επίπεδο και παράλληλα να εκμεταλλευτούν προπαγανδιστικά αυτή τη «ψηφικιά» κατά τις εμφανίσεις τους στη ΔΕΘ. Αυτό έληξε την επόμενη κιδίας μέρα. Από τις Βρυξέλλες, τη Φρανκφούρτη και το Βερολίνο πήραν τα μηνύματα ότι αποκλείουν κάθε πολιτική συζήτηση και πως ό,τι θέλουν θα το συζητήσουν με την τρόικα και μόνο, έβαλαν την ουρά στα σκέλια και τις επόμενες μέρες ανακοίνωσαν το πρώτο «πακέτο» μέτρων. Ο,τι συνέβη από εκεί και πέρα ήταν σκέτη σκηνοθεσία, στην οποία συνέπραξαν αισμένως και ευρωπαίοι πολιτικοί και κοινοτικοί αξιωματούχοι που είναι σε θέση να αντιληφθούν τις πολιτικές ανάγκες της κυβέρνησης.

Κορυφαία πράξη αυτής της σκηνοθεσίας ήταν η δεύτερη πολύωρη, δήθεν δραματική, συνεδρίαση του υπουργικού συμβουλίου, μετά την οποία ανακοινώθηκε καλύπτουμε μ' αυτό τον τρόπο την υστέρηση της κανονικής φορολογίας.

Ο Παπανδρέου το είπε καθαρά (πιο καθαρά δε γινόταν): «Δεν θα επιτούμωμε

όποιο κι αν είναι το τίμημα, να τεθεί σε αμφισβήτηση η εφαρμογή αυτού του προγράμματος που έχουμε αποφασίσει - μια σταθερή πορεία ... Τώρα που είμαστε στο μικροσκόπιο δεν μας συγχωρείται ούτε ενός ευρώ απόδοκη λιστή ... Το μήνυμα είναι ότι η Ελλάδα θα τιμήσει τις δεσμεύσεις της. Και δεν θα αφήσουμε την Ελλάδα να γίνει το εξιλαστήριο θύμα για όποια προβλήματα υπάρχουν - και υπάρχουν προβλήματα, θεσμικά, πολιτικής φύσης ή άλλα, όπως υπάρχουν και λαϊκίστικες πολιτικές φωνές - στην Ευρώπη ... Εάν αυτές οι δεσμεύσεις δεν υλοποιούνται, επειδή πρόγματι - και αυτό υπήρχε από την αρχή και το είχα πει και στους εταίρους μας - η Δημόσια Διοίκηση στη χώρα μας έχει τεράστιο πρόβλημα, είναι ο μεγάλος ασθενής, εάν δεν είμαστε συνεπείς, τότε βεβαίως θα έρθει η Κυβέρνηση, για το καλό, για το συμφέρον της πατριδας, να πάρει διορθωτικά μέτρα».

λιό δόγμα που έλεγε ότι «παίρνουμε μέτρα που μπορεί να τ' αντέξει η κοινωνία», δύγμα καθαρά προπαγανδιστικό, τώρα αντικαθίσταται αικόμα και σε επίπεδο προπαγάνδας από το νέο δόγμα (αυτό που μέχρι τώρα λειτουργούσε στο υπέδαφος), το οποίο λέει: δεν μας ενδιαφέρουν οι κοινωνικές επιπτώσεις, μας ενδιαφέρει μόνο η επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων, γι' αυτό και θα παίρνουμε συνεχώς αντιλαϊκά μέτρα, ώστε να πιάνονται αυτοί οι στόχοι. Το μόνο νούμερο που ενδιαφέρει είναι το έλλειμμα. Ούτε η ανεργία ενδιαφέρει, ούτε η φτώχεια ενδιαφέρει, ούτε το χρέος ενδιαφέρει, βέβαια. Γιατί το χρέος αυξάνεται συνέχεια, αλλά η επίσημη προπαγάνδα αυτό το έχει «ξεχάσει». Πέφτει το ΑΕΠ, λόγω ανεργίας

ας και φτώχειας, με αποτέλεσμα να πέφτουν και τα δημόσια έσοδα; Δεν μας ενδιαφέρει. Θα σας τα πάρουμε εν ψυχρώ από την τσέπη, είτε με νέα χαράτσια (σαν τον τελευταίο φόρο στα σπίτια), είτε απολύοντας κόσμο, είτε κόβοντας κι αλλό μισθούς και συντάξεις.

Υπάρχει και μια άλλη... λεπτομέρεια. Τι σχέση έχουν με τα δημοσιονομικά οι εργασιακές σχέσεις και τα μισθολόγια στον ιδιωτικό καπιταλιστικό τομέα; Σύντομη απάντηση:

Ο βρόμικος ρόλος των αστικών ΜΜΕ

**Κατηγορούν την κυβέρνηση όχι για
τα αντιλαϊκά μέτρα, αλλά γιατί
δεν τα πήρε νωρίτερα**

Από την προηγούμενη εβδομάδα, όταν η κυβέρνηση ανακοίνωσε το μεγάλο «πακέτο» μέτρων, αλλά ιδιαίτερα από την Κυριακή, όταν ανακοίνωσε το νέο χαράτσι, τα αστικά ΜΜΕ έβαλαν μπροστά μια φάμπτηρικα αποτροπανοτοιλιμού του ελληνικού λαού. Το έναυσμα έδωσε ο Πρετεντέρης με την ατάκα «διώξαμε την τρόικα και τώρα την πληρώνουμε 2 δισ. για να επιστρέψει», την οποία έκαναν σημαία τους όλα τα παπαγαλάκια σε ραδιόφωνα, τηλεοράσεις και εφημερίδες.

Κάνουν δήθεν σκληρή κριτική στην κυβέρνηση, αλλά η κριτική γίνεται από τα δεξιά. «Γιατί δεν κλείσατε-συγχωνεύσατε τους φορείς από τον Ιούνιο;», «γιατί δεν εφαρμόσατε το ενιαίο μισθολόγιο από τον Ιούνιο;» και άλλα τέτοια. Γιατί, δηλαδή, καθυστερήσατε να πάρετε τα μέτρα, γιατί πουλήσατε μαγκιά στην τρόικα και έφυγε και τα παρόμοια.

Η κυβέρνηση υφίσταται μεν την κριτική για ολιγωρία στη λήψη πρόσθετων αντιλαϊκών μέτρων, από την άλλη όμως βολεύεται, διότι στον κόσμο «δουλεύεται» η αντιληψη της αναγκαιότητας των νέων μέτρων. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Σαχινίδης εμφανίστηκε τη Δευτέρα στο πρωινάδικο του Mega και καθόταν όλη την ώρα στωικά, «τρώγοντας έύλο» από πέντε δημοσιογράφους, ευθυγραμμισμένους σ' αυτή την κατεύθυνση: «γιατί δεν πήρατε έγκαιρα τα μέτρα και τώρα είμαστε αναγκασμένοι να πάρουμε σκληρότερα!». Παραδεχόταν με μισόλογα ότι υπήρξαν ολιγωρίες, προέβαλε μια ασθενή άμυνα («δεν προλαβαίναμε να τα κάνουμε όλα σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα»), αποδέχτηκε σιωπηρά την «ειδοηση», όπι δέχτηκαν εκβιασμό της τελευταίας στιγμής από τον Ολι Ρεν, μιλούσε ελάχιστα και άφηνε τους δημοσιογράφους να φτιάχνουν το κλίμα της αναγκαιότητας των μέτρων: σκληρά μεν, αλλά δεν μπορούμε να κάνουμε διαφορετικά, αλλιώς τα λεφτά φτάνουν μέχρι τον Οκτώβρη. Το τελευταίο το είπε ο ίδιος ο Σαχινίδης, στο τέλος, για να λειτουργήσει καλύτερα ο εκβιασμός.

Την Δευτέρα το βράδυ, στο κεντρικό δελτίο του Mega, ο Παπακωνσταντίνου δέχτηκε μπαράζ από τους Τρέμη, Πρετεντέρη και Τσίμα, στην ίδια κατεύθυνση: γιατί δεν πήρατε έγκαιρα τα αντιλαϊκά μέτρα και τώρα αναγκαζόμαστε να παίρνουμε σκληρότερα; Αυτός, σε αντίθεση με τον Σαχινίδη, προσπάθησε να αφυνθεί, γιατί κατάλαβε ότι τον στοχοποιούσαν προσωπικά, υψώνοντας τείχος προστασίας γύρω από τον Βενιζέλο (γ' αυτό, άλλωστε, φώναξαν αυτόν και τον ρωτούσαν μόνο για τα οικονομικά, και όχι τον καθ' ύλην αρμόδιο Βενιζέλο). Είχε μάθει να τον κανακεύουν όταν ήταν υπουργός Οικονομικών, γ' αυτό και εκνευρίστηκε. Όσο αυτός εκνευριζόταν, τόσο τον «ξέσκιζαν» οι άλλοι. Το ρεζούμε ήταν ότι τα μέτρα είναι απαραίτητα, αλλά θα ήταν λιγότερο σκληρά, αν είχον παρθεί τους προηγούμενους 12 μήνες. Βρήκαν ένα πολιτικό πτώμα και το περιέφεραν, για να τεράσουν την άποψη ότι αυτός φταίει για όλα, αλλά σήμερα δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα, πρέπει να δεχτούμε και τα νέα μέτρα και τα επόμενα. Στο τέλος, αποκαμψιμένος, δέχτηκε τη μισή κριτική: «Δεν λέω ότι εμείς δεν κάναμε λάθη, δεν σας λέω ότι δεν είχαμε υστερήσεις, δεν σας λέω ότι δεν είχαμε καθυστερήσεις, δεν σας λέω ότι δεν διστάσαμε και ο Πρωθυπουργός ήταν ο πρώτος που μιλήσε....». Πριν αποσώσει τη φράση του, όμως, δέχτηκε νέο μπαράζ, με περιεχόμενο ότι δεν εφάρμοσαν με συνέπεια ό, τι ζητούσε η τρόικα και γ' αυτό σήμερα αναγκάζονται να πάρουν σκληρότερα μέτρα.

ΥΓ1: «Η κυβέρνηση κινδυνεύει να βρεθεί προ ενός φαινομένου όπου η μεσαία τάξη, αν και σέβεται τη νομιμότητα και εργάζεται σκληρά, θα αδυνατεί να πληρώσει τους φόρους, επειδή το πολιτικό σύστημα δεν τολμά να δαμάσει το σπάταλο, αντιπαραγωγικό κράτος το οποίο κατασκεύασε», έγραφε την Τρίτη η «Καθημερινή», σε πρωτοσέλιδο σχόλιο της, αποδίδοντας με χαρακτηριστικό τρόπο το περιεχόμενο της βρούμικης προπταγάνδας.

ΥΓ2: «Χρήματα έχουμε μέχρι τον Οκτώβριο», δήλωσε την Τρίτη ο Μόσιαλος. Το επιπελείο προπαγάνδας της κυβέρνησης έκρινε πως ο Σαχινίδης στο πρωινάδικο του Μέγα δεν το είπε τόσο κατηγορηματικά και άφησε ασφύεις. Ανέλαβε, λοιπόν, ο Μόσιαλος να το κάνει «νιανιά». Να ρίξει στην πιάτσα τον εκβιασμό, για να τον αρπάξουν και να τον κάνουν σημαία τους τα ΜΜΕ, με τον τρόπο που πολύ καλά γνωρίζουν οι αιστέρες τους: «παιδαριώδη τα λάθη της κυβέρνησης, αλλά δεν μπορούμε να μην πάρουμε τα νέα μέτρα!»

Συνεχίζονται οι αντικυβερνητικές διαδηλώσεις στη Συρία κι ο Ασαντ κινδυνεύει να χάσει κάθε έλεγχο. Οπως μας ενημέρωσαν Σύριοι που ζουν στην Ελλάδα, η εξέγερση έχει εξαπλωθεί σε όλες τις πόλεις της χώρας (καθημερινά αναρτώνται σχετικά βίντεο στο διαδίκτυο, βλ. <http://ar-ar.facebook.com/ShaaNewsNetwork>), έτοι που το καθεστώς να μην έχει τον απαιτούμενο αριθμό ανδρών για να τις καταστελει όλες ταυτόχρονα. Επιλέγει, επομένως, να προγματοποιεί σποραδικές επιθέσεις σε διάφορες πόλεις αισκάντας μια πρωτοφανή τρομοκρατία, με εισβολές σε σπίτια και μαζικές συλλήψεις (σε ορισμένα χωριά έχουν συλλάβει όλο σχεδόν τον αντρικό πληθυσμό). Οι συλληφθέντες μεταφέρονται σε απίθανα μέρη, από σχολεία μέχρι στάδια!

Ρουφιάνοι του καθεστώτος στήνονται σαν «μικροπωλητές» στους δρόμους και ελέγχουν τους περαστικούς, ενώ οι περιβόλητοι «σαμπίχα» (πολιτοφύλακες του καθεστώτος) μπουκάρουν σε σπίτια δέρνοντας και βρίζοντας. Για να γλυτώσουν από τους ασφαλίτες, οι διαδηλωτές πολές φορές προγματοποιούν διαδηλώσεις «αισθραπή» (κατά τις μεσημεριανές αλλογές βάρδιας) ή τη νύχτα, καθώς και σε περιοχές που τμήματα του στρατού (που λιποτάχτησαν) τους προστατεύουν. Κι αυτό γιατί η συμμετοχή στις διαδηλώσεις τιμωρείται με φυλάκιση και θάνατο για τους διοργανωτές. Το καθεστώς ζητά μάλιστα από τις οικογένειες των φυλακισμένων να πληρώσουν λεφτά για να τους πάρουν, είτε ζωντανούς είτε νεκρούς!

Είναι τέοια η κατάσταση που ακόμα και ο Γενικός Εισαγγελέας της πόλης Χάμα, Αντνάν Άλ Μπακούρ, αναγκάστηκε να παραιτηθεί στα τέλη Αυγούστου, καταγγέλλοντας σε βίντεο που δημοσιεύτηκε στο διαδίκτυο ότι ήταν αυτόπτης μάρτυς πάνω από 70 εκτελέσεων και εκατοντάδων βασανισμάτων πολιτών που μεταφέρθηκαν στην κεντρική φυλακή της Χάμα τον περασμένο Ιούλη. Ο Μπακούρ κατήγγειλε ότι είδε με τα ίδια του τα μάτια πάνω από 420 εκτελεσμένους από τις δυνάμεις ασφαλείας σε μαζικούς τάφους, συλλήψεις ειρηνικών διαδηλωτών, βασανισμούς και κατεδαφίσεις σπιτιών. Η κρατική τηλεόραση (SANA) σε έκδηλη κατάσταση πανικού έσπειυσε να υποστηρίξει ότι ο Μπακούρ απήχθη από «τρομοκράτες», οι οποίοι τον «εξανάγκασαν» να πει αυτά που είπε και κατήγγειλαν μάλιστα το Αλ Τζαζίρα ότι συνεργάζεται με τους απαγωγείς! Ομως ο ίδιος ο Μπακούρ δήλωσε σε συνέντευξη στο ίδιο κανάλι, ότι δεν έχει πέσει θύμα απαγωγής κι ότι βρίσκεται σε ασφαλές μέρος (έχει ήδη διαφύγει στην Κύπρο).

Σημειώνουμε ότι στην πόλη Χάμα (όπου το 1982 είχε ξεσπάσει εξέγερση με πάνω από 20 χιλιάδες νεκρούς), ο στρατός έκοψε στις αρχές της βδομάδας το ηλεκτρικό και τις τηλεπικονιωνίες και απέκλεισε όλες τις εισόδους στην πόλη. Από τη δολοφονική μανία του καθεστώτος δεν γλίτωσε ούτε ένας 14χρονος, ο οποίος σκοτώθηκε με σφαίρα στο κεφάλι από τις δυνάμεις ασφαλείας του Ασαντ κατά τη διάρκεια καταστολής διαδήλωσης στα προάστια της Δαμασκού.

Η άγρια καταστολή που μέχρι στιγμής είναι χωρίς αποτέλεσμα, έχει δη-

■ **Supia**

**Από την κάνη του
τουφεκιού κρέμεται η
λευτεριά, όχι από τη
«διεθνή προστασία»**

μιουργήσει τριγμούς ακόμα και στο εσωτερικό του καθεστώτος. Εκτός από τον Μπακούρ, τρεις επιφανείς αλαουίτες κληρικοί έξεδωσαν κοινή ανακοίνωση από την πόλη Χομις, με την οποία διαχωρίζουν τη στάση τους από τις «ακρότητες που διαπράχθηκαν από τον Μπασάρ Αλ Ασαντ και τους συνεργάτες του που ανήκουν σε όλες τις θρησκευτικές ομάδες». Δεδομένου ότι η αλαουϊτική μειοψηφία (οπιτικό πολιτικό-θρησκευτικό κίνημα, συγγενές με τους Αλεβίτες της Τουρκίας) σχετίζεται με την ιθύνουσα τάξη της χώρας (παρά το γεγονός ότι αντιπροσωπεύει μόλις το 11% του πληθυσμού), αυτή η ανακοίνωση ήταν άλλος ένας κόλαφος για το καθεστώς από εκεί που δεν το περίμενε.

Κολαφός για το καθεστώς είναι και οι συνεχίζομενες λιποταξίδες στρατιωτών που αρνούνται να πυροβολήσουν τους διαδηλωτές. Λιποταξίδες που πυροδοτούνται και από τις εκτελέσεις στρατιωτών και αξιωματικών που αρνούνται να σκοτώσουν τους ειρηνικούς διαδηλωτές, γι' αυτό και εκτελούνται επί τόπου από τους ενόπλους των δυνάμεων ασφαλείας που βρίσκονται πίσω από τις γραμμές τους. Μπροστά στον κίνδυνο να χάστε ο Αστερί του Φάρω, σιγά σιγά κατέ

οει ο Ασαντ τον ελεγχο, ακομα και στενοί του σύμμαχοι, όπως το Ιράν, τον κάλεσαν (διά στόματος υπουργού Εξωτερικών στα τέλη Αυγούστου) να «εισακούσει τα νόμιμα αιτήματα των διαδηλωτών», ενώ ο ίδιος ο Αχμαντινετζάντ υποστήριξε ότι «μια στρατιωτική λύση δεν είναι ποτέ η σωστή λύση». Η Ρωσία κρατά κατευναστική στάση αρνούμενη να συναινέσει σε ένα σκληρό ψήφισμα από το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, στηρίζοντας στην ουσία το καθεστώς Ασαντ. Στήριξη στο καθεστώς δίνει και η Χεζμπολά, με τον γηέτη της Χασάν Νασράλα σε τηλεοπτικό του διάγγελμα στις 26/8 (στο τέλος του ραμαζανού)

χαρίστησε το συριακό καθεστώς για την υποστήριξή του στην λιβανέζικη και παλαιστινιακή αντίσταση, υποστηρίζοντας μάλιστα ότι έναν από τους λόγους που κέρδισε η αντίσταση τον οφείλει στη Συρία, κατήγγειλε όλους αυτούς «που θέλουν να σπρώξουν τη Συρία σε εμφύλιο πόλεμο» και συμφώνησε με τις δηλώσεις Ασαντ, ότι οι Αμερικάνοι δεν θέλουν μεταρρυθμίσεις αλλά παροχωρήσεις,

Μπορεί στο τελευταίο ο Νασράλα να έχει δίκιο, αυτό όμως δεν δικαιολογεί τη στάση της πολιτικής στήριξης του συριακού καθεστώτος, όταν το τελευταίο μακελεύει κόσμο (στο όνομα της αποτροπής «εμφυλίου πολέμου

μου»). Η στάση αυτή αποτυπώνεται καθημερινά και στην τηλεόραση της Χεζμπολά, Αλ Μανάρ, που έχει «θάψει» την εξέγερση. Αυτά τα αναφέρουμε για να δείξουμε και τα όρια της Χεζμπολά που μπορεί να προέβαλε μια μεγαλειώδη αντίσταση στην ισορροπινή επίθεση στο Λιβανό, όμως δεν

(ώστε τα ελικόπτερα του καθεστώτος να μη μπορούν να σηκωθούν για να χτυπήσουν τους διαδηλωτές) το καθεστώς θα πέσει σαν τραπουλόχαρτο και ένα νέο καθεστώς με περισσότερες ελευθερίες θα έρθει στην εξουσία. Ή νομίζουν ότι μια ένοπλη εξέγερση τώρα, που θα εστιάζεται κατά του καθεστώτος (κι όχι κατά φυλετικών ή θρησκευτικών ομάδων), μπορεί να οδηγήσει σε παρεκτροπή και αιματηρό εμφύλιο πόλεμο. Αν όμως αυτός ο κίνδυνος υπάρχει μια φορά σήμερα, θα υπάρχει δύο φορές αν υπάρξει «διεθνής προστασία» με την έννοια της απαγόρευσης πτήσεων (που για να εφαρμοστεί θα πρέπει να έχει και στρατιωτική στήριξη από πίσω της, δηλαδή αεροπορικούς βομβαρδισμούς, όπως υποστήριζαν οι διοι οι Αμερικάνοι ότι απαιτούνταν στη Λιβύη και το έκαναν τελικά), αφού το καθεστώς θα συσπειρωθεί ενεργοποιώντας τα αντιμπεριαλιστικά αναικλαστικά του λαού (όπως έκανε και ο Καντάφι στη Λιβύη).

πραγμή επιστολή πράνοιας δεν μπορεί να ξεφύγει από τα δριά μιας αστικής πολιτικής δύναμης και να αρνηθεί να ανταποδώσει τη σπίρηξη από το συριακό καθεστώς, ακόμα κι αν το τελευταίο τρεκλίζει από τη δυσαρέσκεια και τις αντιστάσεις του λαού του, καταγγέλλοντας εμφέσως πλην σαφώς τη λαϊκή αντίσταση ως «σιωνιστική συνωμοσία»!

Από την άλλη μεριά, οι δυνάμεις της λαϊκής δυσαρέσκειας που κατεβαίνουν μέχρι στηγμής ειρηνικά στους δρόμους των πόλεων, μετρώντας ολοένα και περισσότερα θύματα, φράνονται προσκολλημένες σε μια τακτική που αργά ή γρήγορα θα τις φέρει σε αδιέξοδο. Η τακτική αυτή συμπτυκνώνεται σε δύο λέξεις: «διεθνής προστασία». Αυτό φωνάζουν σε αρκετές διαδηλώσεις, αφήνοντας παρόδυρο σε μια ΝΑΤΟϊκή επίθεση (κατά τα πρότυπα της Λιβύης, αφού κι εκεί αρχικά οι διαδηλωτές αυτό ζητούσαν). Ορισμένοι ίσως να πιστεύουν, ότι μέσω μιας «διεθνούς προστασίας» από παραπτηρές του ΟΗΕ ή ακόμα και μέσω επιβολής ζώνης απαγόρευσης πτήσεων

Θολό το τοπίο στην μετά Καντάφι εποχή

Παρόλι που το καθεστώς Καντάφι αποτελεί ουσιασικά παρελθόν, η οι θινεναρή αντίσταση που συναντούν οι αντικαθεστωτικοί στη Σύρτη, στη Σαμπτχά και στην Μπάνι Ουαλίντ αλλά και οι συνεχώς οδυνόμενες αντιθέσεις στις γραμμές του αντικαθεστωτικού στρατοπέδου δείχνουν ότι το τοπίο στη Λιβύη στη μετά Καντάφι εποχή είναι θολό.

Τη Δευτέρα 12 Σεπτεμβρίου, με μίσος αντάρτικου τύπου επιχείρηση, δυνάμεις πιστές στον Καντάφι χτύπησαν το διυλιστήριο στην πόλη Λας Ρανούφρι. Προσεγγίζοντας τις εγκαταστάσεις από την έρημο με οχήματα που έφεραν τα διακριτικά των αντικαθεστωτικών κατάφεραν να μπουν μέσα και να ανοίξουν πυρ σκοτώνοντας 17 άτομα. Το γεγονός αυτό δείχνει ότι μπορεί οι δυνάμεις του Καντάφι να έχουν υποστεί μεγάλες ήττες, αλλά χρησιμοποιώντας τεχνικές ανταρτοπολέμου μπορούν να συνεχίσουν να δημιουργούν προβλήματα στο νέο καθεστώς.

Παράληλα οι μάχες συνεχίζονται στο μέτωπο της πόλης Μπάνι Ουαλίντ. Στη συγκεκριμένη πόλη κυριαρχεί η ισχυρή φυλή Γουορφάλα, η οποία

παραφένει πιστή στον Καντάφι, με τις δυνάμεις των καθεστωτικών να έχουν οχυρωθεί εκεί. Η θεναρή αντίσταση που αντιμετωπίζουν οι αντικαθεστωτικοί τους έχει προκαλέσει σοβαρές απώλειες, αναγκάζοντάς τους είτε να επιδιώκουν να αποκτήσουν προσβάσεις στον ντόπιο πληθυσμό είτε να πετύχουν κάποιου ειδούς συμβιβασμό. Στελέχη των αντικαθεστωτικών παραδέχονται ότι μόνο η συνεργασία με ντόπιους μπορεί να τους βγάλει από το αδιέξοδο που βρίσκονται, εκτός κι αν το NATO κάνει πάλι το «θαύμα» του, βομβαρδίζοντας ανηλεώς την πόλη, με 100.000 περίπου πληθυσμό.

Μετά την κατάληψη της Τρίπολης και την ανατροπή του Καντάφι έχουν βγει πλέον ανοιχτά τα μαχαίρια στο αντικαθεστωτικό στρατόπεδο για την νομή της εξουσίας. Οι αντιθέσεις που υπήρχαν εξ' αρχής είχαν οξυνθεί ήδη πιριν από την μάχη της Τρίπολης, όταν είχε αρχίσει να φαίνεται καθόρα η ανατροπή του Καντάφι. Η δολοφονία του στρατιωτικού διοικητή των αντικαθεστωτικών Αμπντελ-Φατάχ Γιουνίς από ενόπλους που διοικούσε ο ίδιος στις 28 Ιουλίου και ο πόλεμος δηλώσεων των

Αυτό που δεν θέλησε να κάνει η αιγαγπτιακή κυβέρνηση μετά το επεισόδιο στη Χερσόνησο του Σινά, το έκαναν πράξη τελικά οι διαδηλωτές με την επίθεση στην ισραηλινή πρεσβεία στο Κάιρο στις 9 Σεπτεμβρίου, αναγκάζοντας την ισραηλινή κυβέρνηση να φυγαδεύσει τα ξημερώματα της 10ης Σεπτεμβρίου με στρατιωτικό αεροπλάνο, ύστερα από ταρέμβαση του Ομπάμα, τον πρεσβευτή και το 85μελές προσωπικό της πρεσβείας.

Ηταν η κορύφωση των μαζικών διαδηλώσεων που ξεκίνησαν μετά το θάνατο 6 αιγύπτιων στρατιωτών από ισραηλινά πυρά και την παραβίαση της εδαφικής κυριαρχίας της Αιγύπτου μετά την επίθεση μοχήτων που προκάλεσε το θάνατο 8 ισραηλινών στρατιωτών κοντά στα σύνορα του Ισραήλ με το Σινά στις 18 Αυγούστου. Τα συλλυπητήρια και η δήλωση της κυβέρνησης Νετανιάχου για διερεύνηση του περιστατικού δεν ικανοποίησαν φυσικά τους διαδηλωτές, που ζητούσαν απελαση του ισραηλινού πρεσβευτή, ακύρωση της συμφωνίας πώλησης αιγυπτιακού φυσικού αερίου στο Ισραήλ και αναθεώρηση της συμφωνίας του Καμπ Ντειβίντ. Αντίθετα, τα αντι- ισραηλινά αισθήματα και η οργή ενάντια στο Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο φούντωσαν ακόμη περισσότερο όταν άρχισε να υψώνεται ένα ταξιδεύοντείο τείχος γύρω από την ισραηλινή πρεσβεία, που ολοκληρώθηκε πριν από μια βδομάδα, για να την προστατέψει από τους διαδηλωτές.

Непіθен

Παρόλο που τα γεγονότα είναι λίγο πολύ γνωστά, θεωρούμε ότι αξίζει να παραθέσουμε συνοπτικά την εικόνα που μετέφερε ο ρεπόρτερ της μεγάλης αιγυπτιακής εφημερίδας *Αλ Αχράμ*.

Την περασμένη Παρασκευή, 9 Σεπτεμβρίου, συγκεντρώθηκαν 50.000 περίπου διαδηλωτές στην πλατεία Ταχρίρ του Καΐρου απαιτώντας, εκτός των άλλων, να σταματήσουν οι δίκες πολιτών από στρατιωτικά δικαστήρια. Γύρω στις 6.00 το απόγευμα, πολύ κόσμος άρχισε να φεύγει από την πλατεία. Ομως λίγες χιλιάδες διαδηλωτές δεν έφυγαν για τα σπίτια τους, αλλά κατευθύνθηκαν προς την ισραηλινή πρεσβεία, που βρίσκεται σε απόσταση περίπου 5 χιλιομέτρων από την πλατεία και στεγάζεται στους τρεις τελευταίους ορόφους ενός σύγχρονου κτιρίου 22 ορόφων και όχι σε κάποια βίλα, όπως άλλες πρεσβείες.

Οταν ο ρεπόρτερ της Αλ - Αχράμ έφτασε με μεγάλη δυσκολία και καθυστέρηση, λόγω κυκλοφοριακής συμφρότησης, στην περιοχή της πρεσβείας, βρήκε τουλάχιστον 5.000 αν-

σρεια, μητρικούς του λαχίστον 3.000 ανθρώπους να έχουν πετρικυκλώσει το κτίριο που στεγάζει την πρεσβεία και να πανηγυρίζουν φωνάζοντας το σύνθημα «Κάτω κάτω το Ισραήλ». Το ψηλό τοιμεντένιο τείχος, το οποίο σε πολλούς θύμιζε το κακόφημο τείχος που έχουν υψώσει οι σιωνιστές στη Δυτική Οχθη, είχε μετατραπεί σε ερείπια. Πολλοί άνθρωποι κυκλοφορούσαν κρατώντας μεγάλα κομμάτια από το τείχος για να τα κρατήσουν στα σπίτια τους ως σουβενίρ. Μια μονάδα του στρα-

■ AİYUNTOŞ

Ηχηρό χαστούκι στους σιωνιστές

τού με λίγα τανκς φρουρούσε την είσοδο του κτιρίου, όπως συνέβαινε εδώ και μήνες μετά την εξέγερση της 25ης του Γενάρη. Κατά τ' ἀλλα, όλα ἡταν ειρηνικά.

Γύρω στις 8 το βράδυ, μερικοί νεολαίοι άρχισαν να σκαρφαλώνουν στο κτίριο χρησιμοποιώντας σχοινιά για να φτάσουν προφανώς στα παράθυρα του 21ου ορόφου. Ο συγκεντρωμένος κόσμος τους ενθάρρυνε, ελπίζοντας ότι θα κατεβάσουν την ιστορική σημαία από την οροφή, όπως είχε κάνει δύο βδομάδες νωρίτερα ο Αχμέντ Σαχάτ, ένας 20χρονος Αιγύπτιος, κερδίζοντας τον τίτλο του Σπιάντερμαν της Αιγύπτου. Ομως οι νεολαίοι αυτοί κατάφεραν να φτάσουν μέχρι τον 4ο όροφο.

Λίγες στιγμές αργότερα, εκατοντάδες όρμησαν αιφνιδιαστικά στην είσοδο του κτηρίου. Είκοσι λεπτά αργότερα, το πλήθος έξω από την πρεσβεία, που μεγάλωνε συνεχώς, διέκρινε μερικούς νεολαίους να ανεμίζουν αιγυπτιακές σημαίες από το μπαλκόνι του 20ου ορόφου, κάτω ακριβώς από τους τρεις ορόφους που στεγάζουν την πρεσβεία. Ο δημοσιογράφος της Al - Ahram δηλώνει με βεβαιότητα ότι περίπου 200 άνθρωποι κατέλαβαν το κτίριο και μερικές δεκάδες νεολαίοι κατάφεραν να οπτάσουν την είσοδο της πρεσβείας και να εισβάλουν.

Ξαφνικά γύρω στις 10.00 – 10.30
άρχισαν για μια ώρα περίπου να
πέφτουν σαν βροχή από τον ουρα-
νό χιλιάδες σελίδες με έγγραφα από
το αρχείο της πρεσβείας που είχαν
καταλάβει οι νεολαίδι και ο κόσμος
απέξω σπρώχνονταν να πιάσει και
να διαβάσει όσα μπορούνσε.

Γύρω στα μεσάνυχτα, καθώς χιλιάδες κόσμου παρέμενε αικόμη γύρω από την πρεσβεία προσπαθώντας να διαβάσει τα ισραηλινά έγγραφα, έσπασαν συγκρούσεις ανάμεσα σε ομάδα διαδηλωτών και τις διαβόητες δυνάμεις καταστολής, τις Κεντρικές Δυνάμεις Ασφάλειας, έξω από τα κεντρικά γραφεία της Διεύθυνσης Ασφάλειας στη Γκίζα, που βρίσκονται κοντά στο κτίριο της πρεσβείας. Σε λιγότερο από δέκα λεπτά ο καπνός από δεκάδες βρύμ-

βες δακρυγόνων και ο ήχος από σφαιρές γέμισαν τον αέρα και έδωσαν τέλος στη γιορταστική ατμόσφαιρα. Οι Κεντρικές Δυνάμεις Ασφαλείας μαζί με όλες αστυνομικές δυνάμεις, χρησιμοποιώντας δακρυγόνα, πέτρες και σφαιρές, χτυπούσαν για ώρες, μέχρι τα ξημερώματα της 10ης Σεπτεμβρίου, αδιάκριτα τους διάδηλωτές. Ο απολογισμός 3 νεκροί και 1049 τραυματίες.

Αξίζει να παραθέσουμε αυτολεξίτη πώς κλείνει το ρεπορτάζ του ο δημοσιογράφος της Al Ahram για να κρίνουμε καλύτερα όσα ακολούθησαν το μακελειό.

«Οταν έύπνησα το πρωί, άκουσα από τα κρατικά κανάλια μια υπερβατική συμένη ιστορία για κακοποιούς, που χρησιμοποιούνται από ξένα χέρια. Εμαθα ακόμη ότι ο συνολικός αριθμός των τραυματιών ξεπερνά τους 1.000 και ότι τουλάχιστον τρεις οικογένειες διαδηλωτών ετοιμάζουν τις κηδείες των παιδιών τους.

Μια βαθιά πταρδόμηση με κυρίες ψε να βρω τα ονόματα των οικογενειών των νεκρών και των τραυματιών για να τους περιγράψω πιώς κάποιοι από τους τραυματίες και τους νεκρούς γελούσαν και απολάμβαναν τις λίγες πολύτιμες στιγμές νίκης, γιατί κατάφεραν να σπάσουν τις άθραυστες πόρτες στην ιστοριαλινή πρεσβεία, να στείλουν ένα εξαιρετικά ανεπιθύμητο πρέσβη πακέτο στο Τελ Αβίβ και να καταλάβουν τα ισραηλινά αρχεία: τα χαρτιά που έπεφταν σαν βροχή από τον ουρανό, που θα μπορούσαν να αλλάξουν το μέλλον της χώρας τους προς το καλύτερο».

Οι αντιδράσεις

Η εισβολή στην ισραηλινή πρεσβεία αποτελεί ένα βαρυσήμαντο πολιτικό γεγονός, που, όπως ήταν φυσικό, προκάλεσε έντονες και ποικιλές αντιδράσεις.

Κατ' αρχήν, η ιστορική κυβέρνηση προχώρησε σε πολύ προσεγμένες και χαμηλών τόνων ανακοινώσεις και, χωρίς να αποδίδει ευθύνες ούτε καν στη Χαμάς και στους Παλαιοστίνιους όπως συνηθίζει, περιο-

ρίστηκε να ζητήσει τη διατήρηση των καλών σχέσεων και την τήρηση των συμφωνιών με την Αίγυπτο, σε μια προσπάθεια να μη ρίξει περισσότερο λάδι στη φωτιά και να μη δυσκολέψει τη θέση της αιγυπτιακής στρατιωτικής και πολιτικής ηγεσίας, ώστε να γίνει πιο ευάλωτη στις πιέσεις που δέχεται για διαφοροποίηση της πολιτικής της απέναντι στο Ισραήλ.

Τα περισσότερα αιγυπτιακά αστοφίλελεύθερα κόμματα και πολιτικές ομάδες εκδήλωσαν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο την αντίθεσή τους στην εισβολή στην Ισραηλινή πρεσβεία, κατηγορώντας παράλληλα την κυβέρνηση για την όποιμη στάση που κράτησε απέναντι στο Ισραήλ μετά το θάνατο των 6 στρατιωτών στη Χερσόνησο του Σινά. Με άλλα λόγια, πήραν θέση ίσων αποστάσεων ανάμεσα στους διαδηλωτές και την κυβέρνηση, στάση που ουσιαστικά αβαντάρει την τελευταία και διευκολύνει τους χειρισμούς της.

Η καταστολή

Με τον αέρα στα πανιά της από τη στάση του συνόλου σχεδόν των πολιτικών δυνάμεων, η αιγυπτιακή στρατιωτική και πολιτική ηγεσία άδραξε την ευκαιρία να προχωρήσει σε σκληρά μέτρα καταστολής για να ικανοποιήσει τις αμερικανικές και ισραηλινές απαιτήσεις, να ενισχύσει τη θέση της κάνοντας επιδειξη πυγμής και να δώσει ένα καλό μάθημα στους εξεγερμένους που θα αποτολμήσουν ανάλογες ενέργειες στο μέλλον. Επανενεργοποιήσε το νόμο έκτακτης ανάγκης, η εφαρμογή του οποίου είχε ανασταλεί μετά την παραίτηση Μουμπάρακ, και δήλωσε ότι θα προχωρήσει στην πλήρη εφαρμογή του. Ο νόμος αυτός δίνει απεριόριστες εξουσίες στην αστυνομία, επιβάλλει λογοκρισία και ακυρώνει τα πολιτικά δικαιώματα και χρησιμοποιήθηκε από το καθεστώς Μουμπάρακ για να πνίξει κάθε φωνή αντίστασης και διαρτυρίας. Αυτό σημαίνει ότι οι 111 διαδηλωτές που συνελήφθησαν κατά τη διάρκεια των επεισοδίων στην πρεσβεία θα δικαστούν από ειδικά έκτακτα στρατοδικεία.

Αφού λοιπόν σύσσωμο σχεδόν το πολιτικό φάσμα της Αιγύπτου αποστασιοποιήθηκε με τον ένα ή τον άλλο τρόπο από την εισβολή στην πρεσβεία και τις συγκρούσεις που αικολούθησαν, τι ήταν οι τουλάχιστον 5.000 διαδηλωτές, σύμφωνα με το ρεπορτάζ της Αλ Αχράμ, που είχαν περικυλώσει και παρέμειναν για ώρες έξω από την πρεσβεία; «Κακοποιοί» ή «υποκινούμενοι» από «ξένα χέρια» ή «ανθρώπους του καθεστώτος Μουμπάραϊκ», όπως υποστηρίζει η κυβέρνηση; Οπως φαίνεται καθαρά από τις φωτογραφίες, ήταν στη συντριπτική πλειοψηφία νεολαίοι, που κινήθηκαν έξω από την κυρίαρχη γραμμή των μαζικών ειρηνικών διαδηλώσεων στην

πλατεία Ταχρίρ.

Πρόκειται για το σημαντικότερο ίσως πολιτικό γεγονός μετά την παραίτηση Μουμπάρακ, που στραπατόσφαιρε την εικόνα του Ισραήλ, ως περιφερειακού χωροφύλακα και τιμωρού που δεν ανέχεται μόνιμα στο σπαθί του, που θα επιτρέασει τις σχέσεις των δύο χωρών, που δείχνει έναν άλλο δρόμο στο λαό της Αιγύ-

Η Μουσουλμανική Αδελφότητα, η οποία μαζί με τα υπόλοιπα ισλαμικά κόμματα δεν συμμετείχαν καν στη διαδήλωση της 9ης Σεπτεμβρίου στην πλατεία Ταχρίρ, περιορίστηκε να κατηγορήσει την κυβέρνηση ότι καθυστερεί να προχωρή-

Κολασμένα χρόνια

Οι δυο επόμενοι μήνες θα είναι κολασμένοι, δήλωσε ο Βενιζέλος στη Θεσσαλονίκη, για να δώσει δραματική διάσταση στα λεγόμενά του.

Η αλήθεια είναι, ότι και το τρέχον και τα επόμενα χρόνια θα είναι κολασμένα για τους εργαζόμενους. Με απόλυτη σοβαρότητα, ο Παπανδρέου διακίρυξε ότι πρώτιστος στόχος της κυβέρνησής του είναι να μην υπάρχει οικογένεια χωρίς τουλάχιστον έναν εργαζόμενο. Να ζήσουν δηλαδή οικογένειες ακόμη και με τα 500 ευρώ το μήνα, μιας νεανικής σύμβασης ή μιας εκ περιτροπής εργασίας. Αν επιτευχθεί αυτό, η κυβέρνηση θα είναι ευχαριστημένη.

Η «κινεζοποίηση» των εργαζόμενων διακρύσσεται πλέον ως στόχος της ασκούμενης πολιτικής. Και ταυτόχρονα διακρύσσεται πως θα επιβληθεί διά πυρός και σιδήρου. «Έχουμε πόλεμο», είπε αρκετές φορές στη Θεσσαλονίκη ο Παπανδρέου. Δεν ονομάτισε τον εχθρό, αλλά δεν το έχουμε ανάγκη. Το ξέρουμε, το βλέπουμε, το νιώθουμε. Εχθρός είναι ο εργαζόμενος ελληνικός λαός. Αν και οι αντιστάσεις του δεν έχουν φτάσει σε κορύφωση, η κυβέρνηση τον στοχοποιεί σαν εχθρό, γιατί φοβάται το Εέσπασμά του.

Οχι το ξέσπασμα στην κάλπι που όταν στηθεί θα «καταπιεί» το κόμμα που κυβερνά σήμερα, αλλά το ξέσπασμά του στο δρόμο, που θα θέσει σε κίνδυνο την ακολουθούμενη πολιτική.

Γι' αυτό γράφουμε και ξαναγράφουμε ότι στον πόλεμο -είτε πρόκειται για πόλεμο στην κυριολεξία είτε για ταξικές μάχες που δίνονται με διάφορα μέσα- δεν μπορείς να πας σαν ασκέρι ατάκτων και να τρέφεις ελπίδες ότι θα τον κερδίσεις. Πρέπει να πας οργανωμένος. Οργανωμένος πολιτικά απέναντι σ' ένα σύστημα που έχει μια τεράστια οργάνωση: κόμματα με διαφορετικούς ρόλους το καθένα, ώστε να «μαζεύει» τις διαρροές, ΜΜΕ που έχουν κάνει το ψέμα επιστήμη, διανοούμενους που συσκοτίζουν την κοινωνική συνείδηση, κρατικό μηχανισμό καταστολής έτοιμο για όλα.

Κι αν δεν προλάβουμε; Αν οι σκληρές ταξικές μάχες ξεσπάσουν πριν προλάβουμε να οργανωθούμε πολιτικά; Φυσικά και δεν θα τους γυρίσουμε την πλάτη. Θα είμαστε εκεί, χέρι με χέρι με όλα τα ταξικά μας αδέρφια, σε μάχες χαρακωμάτων με τους πρατοποριανούς της αστικής εξουσίας, όποιο τίμημα κι αν χρειαστεί να καταβάλλουμε. Δεν θα ξεχάσουμε ποτέ, όμως, πως και μέσα στη φωτιά της μάχης καθήκον μας είναι να προωθήσουμε την πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης. Οπως ακριβώς έκαναν οι σχετικά λίγοι σύντροφοι του Μαρξ και του Ενγκελς μέσα στη δίνη της Κομμούνας, που παρέσυρε ολόκληρο το παρισινό προλεταριάτο. Οπως έκαναν οι μπολσεβίκοι του Λένιν στη διάρκεια της ρωσικής επανάστασης του 1905. Κανένα επαναστατικό πολιτικό ρεύμα δεν χτίστηκε έξω από τη φωτιά της αυθόρμητης πάλης των εργαζόμενων μαζών.

■ Αδειασμα στην ψύχρα

Την Κυριακή, ο Βενιζέλος κατέβαλε προσπάθειες να πείσει ότι η απόφαση για το νέο χαράτσι στα σπίτια δεν σχετίζεται με τον έλεγχο από την τρόικα και την εκταμίευση της δημόσης. Αφιέρωσε χρόνο σ' αυτό και επιστράτευσε όλη την ευγλωττία του. «Αυτά που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε τώρα δεν έχουν καμία σχέση με την επίσκεψη της Τρόικα και με τη λεγόμενη πέμπτη αναδεώρηση του προγράμματος στήριξης», είπε. «Άλλα είναι αυτά που έχουν μεσολαβήσει και που έχουν αλλάξει το τοπίο και το συσχετισμό», συνέχισε. Και κατέληξε πως το νέο χαράτσι πρέπει να επιβληθεί για... στρατηγικούς, εθνικούς, πατριωτικούς λόγους.

Πρωτίωρα τη Δευτέρα, όμως, έφτασε στα δημοσιογραφικά γραφεία το ραβδασάκι του Ολί Ρεν, που διανεμήθηκε με τη μορφή δελτίου Τύπου από την αντιπροσωπεία στην Ελλάδα της Κομισιόν, που «άδειασε» δεαματικά τον Βενιζέλο και σκόρπισε στους πέντε ανέμους τον λεκτικό δημσαυρό με τον οποίο αυτός προσπάθησε να πείσει ότι το νέο μέτρο δεν έχει σχέση με την τρέχουσα αξιολόγηση από την τρόικα. Αφού χαιρέτισε το νέο χαράτσι, ο Ρεν δήλωσε ότι «η Ελλάδα χρειάζεται να επιτύχει τους συμφωνηδέντες δημοσιονομικούς στόχους και να εφαρμόσει τις συμφωνηδέσεις διαρθρωτικές αλλαγές προκειμένου να τηρηθούν οι όροι και να εξασφαλιστεί η χρηματοδότηση από τους εταίρους της». Αμέσως μετά, συνέδεσε την επιστροφή της τρόικας με τη λήψη αυτού του μέτρου: «Κλιμάκιο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής δια επιστρέψει στην Αθήνα τις επόμενες ημέρες (...) Μόλις η Ελλάδα ανταποκριθεί στις προϋποδέσεις, εκτιμώ ότι η αποστολή αξιολόγησης από την τρόικα δαπανούσε να ολοκληρωθεί έως το τέλος του Σεπτεμβρίου». Πάρο πω ωμά για τα πει-

■ Αεκανίκη

Η σχολική χρονιά άρχισε χωρίς βιβλία, η Διαμαντοπούλου προσπαθεί να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα και ο Καμίνης προσφέρει όσες υπηρεσίες μπορεί. «Δεν καταστρέφουμε το περιβάλλον, δεν φωτουπούμε τα σχολικά βιβλία, τα επιστρέφουμε!», φωνάζει όλη μέρα ο «Αδήνα 9,84», προπαγανδίζοντας σχετική καμπάνια του Δήμου. «Ο ΑΘΗΝΑ 9.84 και ο Δήμος Αθηναίων αναλαμβάνουν πρωτοβουλία να καλέσουν μαθητές και γονείς να στείλουν στα σχολεία όσα σχολικά βιβλία περασμέ-

νων ετών βρίσκονται ακόμη στην κατοχή τους και μπορούν να χρησιμοποιηθούν, ώστε να αντιμετωπιστεί σε κάποιο βαθμό το τεράστιο πρόβλημα με τις ελλείψεις σχολικών βιβλίων στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση». Ρε, ουστ!

σπάθεια και πρέπει να κληδούν να μετάσχουν στη συλλογική αυτή προσπάθεια. Μετά από πρόταση και των συναρμοδίων υπουργών στο Υπουργικό Συμβούλιο, δα καλέσουμε -δα καλέσω κι εγώ προσωπικά με εντολή του Πρωθυπουργού- τον εφοπλι-

■ Αποδύσεις και εργατοπατέρες

Για πάνω από 4.500 εργαζόμενους της Alphabank και της Eurobank χτυπά το καμπανάκι της απόλυσης. Οι διοικήσεις των υπό συγχώνευση τραπεζών προσπαθούν ένα μέρος του «κόστους» να το φορτώσουν στα ασφαλιστικά ταμεία. Δηλαδή, όσοι είναι κοντά στη σύνταξη να βγουν πρόωρα, με τα Ταμεία να σηκώνουν το βάρος.

Αυτό, πάντως, δεν φαίνεται να απασχολεί τους εργατοπατέρες της κλάδου. Αυτοί έχουν βάλει από τα ρα μπροστά τη διαδικασία συντήρησης χώνευσης των σωματείων, ώστε να προκύψει ένα ενιαίο εργοδοτικό σωματείο των εργαζόμενων στην οικονομία της γέννησης. Το πρόεδρος του σωματείου εργαζόμενων στην Alphabank ανακοίνωσε ήδη «με τρόπο», ότι αυτός θα είναι ο επικεφαλής του ενιαίου συλλόγου! Εχει πάρει φαίνεται τα χρίσμα από τ' αφεντικά.

■ Αμοραθισμός και ξεφτίλια

Είπε, μεταξύ των άλλων, ο Βενιζέλος στη Θεσσαλονίκη, όταν ανακοίνωσε το νέο χαράτσι στα ακίνητα:

«Επίσης, είναι προφανές ότι υπάρχουν κατηγορίες πατριωτών μας που δεν έχουν μετάσχει ούσα πρέπει στη συλλογική αυτή προ-

■ Κρατικά παιχνίδια

Δεν πήγε, τελικά, στη Γάζα ο Ερντογάν. Το 'παιξε καλά το παιχνίδι της τουρκική διπλωματίας. «Θα πάει στη Γάζα», «μπορεί να πάει στη Γάζα», τελικά βγήκε ο Νταβούτογλου και ανακοίνωσε ότι δεν πάει. Και η αυχάσαν Ισραηλινοί και Αμερικανοί. Γιατί δεν θα ήταν και λίγο πράγμα η επίσκεψη ενός πρωθυπουργού στη Γάζα και μάλιστα από το πέρασμα της αιγυπτιακής Ράφα, χωρίς την έγκριση των Σιωνιστών. Περιπτεύει να πούμε πως όλο το διάστημα που η τουρκική διπλωματία έπαιξε το παιχνίδι «δα πάει», «μπορεί να πάει», το διπλωματικό παρασκήνιο είχε πάρει φωτιά. Η τουρκική κυβέρνηση πήρε τα ανταλλάγματά της και ο Ισμαΐλ Χανίγα έμεινε με την πίκρα, την οποία εξέφρασε και δημόσια [δήλωσε στο πρακτορείο «Ανατόλια» ότι αισθάνεται απογοητευμένος, διότι η Γάζα προετοιμαζόταν για την «ιστορική επίσκεψη»].

Τα παιχνίδια της τουρκικής διπλωματίας κατέδειξαν για μια ακόμη φορά πως η έννοια της αλληλεγγύης και του δίκιου είναι εντελώς ξένη στις σχέσεις των αστικών κρατών. Συμφέροντα εξυπρετεί κάθε τους κίνηση. Η υπόδεση της εδνικής απελευθέρωσης ενός υπόδουλου λαού είναι πολύ μεγάλη και ιερή για να στηρίζεται στις ευκαιριακές πολιτικές συμπεριφορές κρατών που υπηρετούν τα συμφέροντα της αστικής τάξης που υπηρετούν.

πρέπει να δώσει το παρόν στην προσπάθεια αυτή, αλλά επειδή έχει ιδιαίτερα χαρακτηριστικά το εφοπλιστικό κεφάλαιο, πρέπει να συζητήσουμε μαζί τους πώς θα συνεργαστούμε, αλλά πώς θα έχουμε και συμμετοχή στη δημοσιονομική προσπάθεια, στην προσπάθεια που κάνουν κυρίως τα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα, τα οποία πρέπει να προστατεύουμε και να σεβόμαστε».

Πρόκειται για μηνημένο κοινωνικού αμφαλισμού και πολιτικής ξεφύλας. Το λαουτζίκο δεν τον ρώτησαν ποτέ, ούτε συζήτησαν μαζί του. Του ρίχνουν τη μια κατραπακιά μετά την άλλη. Τους εφοπλιστές δια τους καλέσουν, λέει, να συζητήσουν. Θα τους παρακαλέσουν να κάνουν καμιά προσφορά στο κράτος. Κι επειδή οι εφοπλιστές πουλάνε ακόμα και το σκατό τους –μετά συγχωρήσεως– δια τους προσφέρουν γην και ύδωρ, ικανοποιώντας κάποιες ακόμη από τις ιταμές απαιτήσεις τους. Να μιλάς για «ελληνισμό» και να αναφέρεσαι στους εφοπλιστές του λονδρέζικου Σίτι, που έχουν ξεχάσει και τα ελληνικά, είναι κάτι παραπάνω από πολιτική ξεφύλα.

■ Καθάρματα

Καθάρματα, μόνον αυτός ο χαρακτηρισμός ταιριάζει στη ΓΣΕΕ για την κατάπυστη ανακοίνωση που εξέδωσε μετά την ανακοίνωση των νέων αντιλαϊκών μέτρων. Διαβάστε: «Η ΓΣΕΕ εκφράζει τη ριζική και έντονη διαφωνία της για το σύνολο των μέτρων που ανακοίνωσε η κυβέρνηση». Ούτε καταγγελίες ούτε τίποτα... άγριο. Εκφραση διαφωνίας! «Η Κυβέρνηση πρέπει να αντιληφθεί!!!» Όσο για την πολιτική που ακολουθείται, αυτή φορώνται στη «δογματική εμμονή και τις εκβιαστικές απαιτήσεις των δανειστών»!

■ <Με όρους σύγκρουσης>

«Αγωνιζόμαστε με όρους ταξικής σύγκρουσης, ρήξης και ανατροπής», είπε η Παπαρήγα μιλώντας στο φεστιβάλ της ΚΝΕ στην Πάτρα [Ριζοσπάστης, 13.11.11]. Στο ίδιο φύλλο της φυλλάδας του Περισσού, στο «σαλόνι», σε ιδιαίτερα προβεβλημένο πλαίσιο και με σκούρα γράμματα, φιλοξενείται σχόλιο με τίτλο «Το γνωστό σκηνικό», στο οποίο διαβάζουμε ότι η αστυνομία, συνδυάζοντας κρατική και παρακρατική δράση, με κουκούλες και χωρίς κουκούλες, εκτέλεσε «το ήδη γνωστό από τις προηγούμενες μέρες σχέδιο για τη μετατροπή του χώρου έξω από τη ΧΑΝΘ σε πεδίο μάχης, ώστε να εξαφανιστεί ένα ογκώδες λαϊκό συλλαλητήριο ενάντια στην πολιτική του κεφαλαίου και της κυβέρνησής του». Ποιοι συγκρούστηκαν με την Αστυνομία στη ΔΕΘ; Κυρίως οι ταξιτζήδες και οι φοιτητές. Αυτό προφανώς ανήκουν στις... παρακρατικές δυνάμεις! Ομως, συνεχίζει η φυλλάδα του Περισσού «το ταξικό κίνημα είχε πάρει έγκαιρα τα μέτρα του. Ολοκλήρωσε τη διαδήλωση σύμφωνα με τους δικούς του σχεδιασμούς». Μ' άλλα λόγια, έστριψαν νωρίς και δεν ήρθαν σε καμία επαφή με τους χώρους όπου γίνονταν συγκρούσεις με την αστυνομία. Αυτό ακριβώς εννοεί η Παπαρήγα όταν μιλά για «όρους ταξικής σύγκρουσης, ρήξης και ανατροπής»...

Ωραία τα παχιά λόγια, διαλύονται όμως όταν έρθουν σε επαφή με το οξύ της ζώσας πραγματικότητας. Μέλη και οπαδοί του Περισσού γίνονται λαγοί όταν ξεσπάει σύγκρουση. Αυτοί δια συκρουστούν στην... κάλπη.

■ Είπαμε, η κρίση είναι ταυτόχρονα και μια ευκαιρία...

Χρήσιμος σαν δεκανίκι ο Κουβέλης

Κριτική με το γάντι στην κυβέρνηση, πιο ήπια απ' αυτή που ασκούν διάφοροι Πασσόκοι («η κυβέρνηση αναδεικνύεται καθημερινά κατώτερη των περιστάσεων», σπονδή στα συμφέροντα των καπιταλιστών, της μόνης... αναπτυξιακής δύναμης («ο περίφρημος νέος νόμος για το Fast Track είναι σε ισχύ από τον προηγούμενο Δεκέμβρη και μόνο 4 επιχειρήσεις έχουν ενταχθεί!») και ευρωλαργεία μέχρις αρδίσας περιλάμβανε το μενού της συνέντευξης που έδωσε ο Κουβέλης στη Θεσσαλονίκη, την περασμένη Δευτέρα.

Σταχυλογούμε από το αιδιαστικό κρεσέντο ευρωλαργείας (και μνημονιολαργείας... χωρίς το Μνημόνιο):

«Επιλογή μας είναι, χωρίς αμφιστημές, η παραμονή στην ευρωζώνη και στην Ε.Ε., ανεξάρτητα από τους πολιτικούς συσχετισμούς που επικρατούν σε αυτήν. Μέσα στην Ε.Ε. πρέπει να δώσουμε τη δύσκολη μόχη της δημοσιονομικής εξυγίανσης, της ανασυγκρότησης του δημόσιου τομέα, της επαναθεμελίωσης της οικονομίας και της δημιουργίας μιας Ελλάδας που θα βρίσκεται σε τροχιά πραγματικής σύγκλισης με τις ισχυρές χώρες (...)

Εχουμε σταθερό τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό μας και πιστεύουμε ότι αυτός είναι χρήσιμος και αναγκαίος για τη

χώρα μας. Οχι ως χώρα που αναζητά διαρκώς αφελιμιστικές ενισχύσεις ή και ελεημοσύνη, αλλά ως εταίρος της κοινής μεγάλης προσπάθειας για την ανάνεωση των δημοκρατικών και κοινωνικών κατακτήσεων. Διεκδικούμε την ευρωπαϊκή αλληλεγγύη στην προσπάθεια εξόδου από την κρίση. Θεωρούμε καταστροφικός τους πολιτικούς δισταγμούς για τη διασφάλιση των όρων εφαρμογής της απόφασης της Συνόδου Κορυφής του Ιουλίου (...)

Μόνη λύση το πολιτικός επανασχεδιασμός με τους εταίρους και η προώθηση μιας νέας γενιάς δημοκρατικών μεταρρυθμίσεων στη χώρα (...)

Η έξοδος από την κρίση περνάει μέσα από την δημοσιονομική εξυγίανση, την αποφυγή της χρεοκοπίας του δημοσίου και της κατάρρευσης της οικονομίας. Διακανονισμός και θετικότερες λύσεις για την αναδιαπραγμάτευση του χρέους με τους εταίρους της Ε.Ε μπορούν να προκύψουν όταν η χώρα με τις αικολούθιμενες πολιτικές της αποδεικνύει ότι μπορεί να θέσει τα ελλείμματα υπό έλεγχο. Οταν υλοποιεί πολιτικές που πείθουν ότι βαδίζουν προς την κατεύθυνση αυτή (...)

Σε ότι αφορά την περιστολή των δαπανών του δημοσίου: αυτή υπονομεύεται από το γεγονός ότι επί δύο ολό

κληρα έτη δεν έχει πραγματοποιηθεί η αναδιάρθρωση φορέων με καταργήσεις και συνενώσεις οργανισμών και επιτροπών, που δεν προσφέρουν έργο, αλλά ιδρύθηκαν απλώς για την εξυπηρέτηση της κομματικής πελατείας των δύο κομμάτων εξουσίας. Εχουμε ταχθεί υπέρ της απαλλαγής από όσες επιχειρήσεις του δημοσίου δεν συντρέχει λόγος να βρίσκονται στον έλεγχό του (...)

Απάντηση στην οικονομική κρίση, απάντηση στις επιθέσεις που δέχεται η οικονομία της Ευρώπης, οι οικονομίες των κρατών –μελών της Ευρώπης, δεν μπορεί να είναι άλλη παρά η ενοποιημένη επί της ουσίας Ευρώπη. Ακριβώς και γ' αυτό το λόγο η Δημοκρατική Αριστερά υποστηρίζει, ότι πρέπει να επιταχυνθούν τα βήματα προς την ουσιαστικά ενοποιημένη πολιτικά Ευρώπη. Για το λόγο αυτό και όχι μόνο ως άμυνα, αλλά και ως δυνατότητα δυναμικής κίνησης προς τα μπροστά, προτείνουμε και διεκδικούμε την επί της ουσίας οικονομική διακυβέρνηση της Ευρώπης».

Κατόπιν αυτών, αναρωτιέται κανείς γιατί ο Κουβέλης δεν μπαίνει στην κυβέρνηση. Η απάντηση είναι πως δεν βολεύει ούτε τον ίδιο ούτε την κυβέρνηση. Τον ίδιο γιατί θα τελειώσει πολιτικά (ενώ τώρα διατηρεί κάποιες ελπίδες) και την κυβέρνηση γιατί της είναι πιο χρήσιμος σαν αντιπολιτεύμενο δεκανίκι.

■ ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ

Αισχρή διαχειριστική λογική και εξουσιολαγνεία

Αν ο Κουβέλης στηρίζει την κυβέρνηση σαν αντιπολιτευόμενο δεκανίκι, ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ στηρίζει τον καπιταλισμό, προβάλλοντας μια αισχρή διαχειριστική γραμμή, βουτηγμένη σε μια άκραση εξουσιολογεία. Από την άποψη και λόγω του σχετικά μεγαλύτερου μεγέθους αυτού του σχήματος, οι υπηρεσίες του προς το σύστημα είναι σημαντικότατες.

Ας το ξεκαθαρίσουμε από την αρχή, για να μη μας πουν διάφοροι Συρίζιοι ότι αυτά είναι θέσεις του ΣΥΝ και όχι του ΣΥΡΙΖΑ. Ο Τσίπρας πήγε στη Θεσσαλονίκη και έδωσε συνέντευξη Τύπου ως πρόεδρος της ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ, γεγονός που αναγράφεται φαρδιά-πλατιά και στην ιστοσελίδα του ΣΥΝ. Οι, είπε, λοιπόν, αντανακλά σε όλο το σχήμα και όχι μόνο στον ΣΥΝ. Και τι είπε;

Κατέβαλε φιλότιμες προσπάθειες για να ωραιοποιήσει τον καπιταλισμό. Εχουμε μεν «κρίση του παγκόσμιου καπιταλισμού», όμως αυτή σηματοδοτεί «το τέλος της εποχής της νεοφιλελεύθερης ηγεμονίας». Μπορούμε να επιστρέψουμε σ' έναν άλλο καπιταλισμό, μη νεοφιλελεύ-

θερο, ανθρώπινο, θητικό, αγγελικά πλασμένο. Γ' αυτό και δεν χρειάζονται επαναστάσεις και ανταρρείσματα, για παραδειγματικά, για μεγαλοφυείς διαπιστώσεις του τύπου «η Ε.Ε με ηγεσίες πολύ κατώτερες των περιστάσεων και δέσμιες των πιο ακραίων νεοφιλελεύθερων αντιλήψεων και πολιτικών», που δίνει άφεση αμαρτιών στην αστική εξουσία, μιλώντας όχι για την ίδια, αλλά για κάποιους διαχειριστές της που είναι απλώς... ανίκανοι. Μένουμε, λοιπόν, σε μερικά ζητήματα ουσίας.

Οι λύσεις, κατά τον ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ δεν π

■ Το Βατερόλο του Μπένι

Ο Βενιζέλος έχει ένα μεγάλο πρόβλημα. Είναι αυτός που εισηγήθηκε στον Παπανδρέου και το συμφώνησαν οι δύο τους να πουλήσουν λίγη μαγκιά στην τρόικα («Μαγκιά, κλανιά κι ο λαός πληρώνει») ήταν ο τίτλος κεντρικού πολιτικού άρθρου στο προηγούμενο φύλλο της «Κ»), για να μπορέσει ο Παπανδρέου να το εκμεταλλευτεί ενόψει της εμφάνισής του στη Θεσσαλονίκη. Ο Όλι Ρεν του έκοψε τον κώλο την άλλη κιόλας μέρα, οπότε η μαγκιά κράτησε μόνο μερικές υγχερινές ώρες. Το μεσημέρι της επόμενης μέρας, ο Βενιζέλος κάλεσε άρον-άρον σε συνέντευξη Τύπου, για να πει ότι καμιά σύγκρουση με την τρόικα δεν υπήρξε, αλλά η αναχώρησή της ήταν προγραμματισμένη. Σχετική ανακοίνωση εξέδωσε και η τρόικα, με πολύ ψυχρό ύφος, όμως, αφήνοντας παράθυρο και σε άλλη ερμηνεία.

Τώρα, η κυβέρνηση και πολιτικά ο Βενιζέλος, βιώνουν μια αντίφαση. Η προπτεράνδρια ότι πήγαν να πουλήσουν μαγκιά στην τρόικα, αλλά δεν τους βγήκε, βοηθάει στο κλίμα εκβιασμού του ελληνικού λαού. Ομως, ο Βενιζέλος χρεώνεται ένα προσωπικό Βατερόλο, ελάχιστους μήνες μετά το χρίσμα του ως «πρωθυπουργός εσωτερικού» και «διοιδόχου του θρόνου». Ήδη, εσωκομματικοί του αντίπαλοι του την έπεισαν, όπως ο (...μετρ της τακτικής!) Λοβέρδος, που είπε στο υπουργικό συμβούλιο ότι δεν κάνεις μπλόφα όταν δεν έχεις καλό φύλλο. Στον μεν Λοβέρδο ο Βενιζέλος απάντησε με τσαμπιουκά, λέγοντας δηλητικά στην ομιλία του στην ΚΟ του ΠΑΣΟΚ: «Δεν μπλοφάρει κανείς, ούτε θέτει σε κίνδυνο τη χώρα. Εάν νομίζει κάποιος ότι αυτές οι συζητήσεις είναι χαρτοπαικτικού χαρακτήρα, δεν έχει αίσθηση της σοβαρότητας των θεμάτων αυτών για τον έλληνα πολίτη». Με τον Όλι Ρεν τα ψιλοβρήκε και ο τελευταίος δεν τον ξεμπρόστιασε. Αφρούς μεν να εννοηθεί ότι η τρόικα επιστρέφει επειδή η κυβέρνηση ανακοίνωσε τα νέα μέτρα (άρα είχε φύγει, επειδή δεν υπήρχε συμφωνία), δεν το είπε όμως και ευθέως.

Πού να φανταστεί, όμως, ο Βενιζέλος ότι θα τον ξεμπρόστιαζε η ίδια η Μέρκελ; Την ώρα που αυτός, σε κάθε δημόσια εμφάνισή του, λέει και ξαναλέει πως δεν υπήρξε σύγκρουση με την τρόικα και πως η αναχώρησή της ήταν συμφωνημένη και προγραμματισμένη, την ώρα που αναφωτιέται δήθεν αγανακτισμένος «που θα μπορούσαμε να διαφωνήσουμε με την τρόικα» και επιμένει, δήθεν αθώα, ότι «ήταν και είναι πάρα πολύ εύκολο να επελθει συμφωνία γιατί τα πρόγραματα είναι σχεδόν αυτονόμα, σχεδόν προφανά» (και οι δύο αναφορές έγιναν στην ομιλία του στην ΚΟ του ΠΑΣΟΚ, την περοιασμένη Δευτέρα), η Μέρκελ, για τους δικούς της λόγους και όχι γιατί θέλησε να κάνει ζημιά στον Βενιζέλο (ούτε έρει ούτε ενδιαφέρεται να μάθει τι εσωτερικά προβλήματα αντιμετωπίζει ο Βενιζέλος), είπε τα πρόγραμματα με τ' όνομά τους: «Ηταν δυσάρεστο το γεγονός της αποχώρησης της τρόικας, η οποία θα επιστρέψει πάλι στην Ελλάδα αυτή την εβδομάδα. Και αυτό που ακούω από την Ελλάδα είναι ότι η ελληνική κυβέρνηση έχει λάβει τα μηνύματα των καιρών και κάνει τα πρόγραμματα που προβλέπονται στην ημερήσια διάταξη».

Πόσο πιο καθαρά να τα πει η σιδηρά καγκελάριος; Πήγατε να μας πουλήσετε μαγκιά, σας κόψαμε τον κώλο και τώρα μαθαίνω ότι γίνατε καλά παιδιά, γ' αυτό θα σας ξαναστελούμε τον Μορς για να διαπιστώσει αν όντως συμμορφωθήκατε. Αυτό είναι σε ελεύθερη απόδοση το περιεχόμενο της δήλωσής της. Ο Βενιζέλος, βέβαια, τέθηκε υπό προστασία από τα ελληνικά ΜΜΕ (ακόμη θεωρείται πολιτικό κεφάλαιο για το σύστημα), ο ίδιος όμως έρει πολύ καλά πως ο χρόνος μετράει αντίστροφα μέχρι να βρεθεί κι αυτός στη θέση που βρίσκεται σήμερα ο Παπακωνσταντίνου, που έχει μετατραπεί σε σάκο του μποξ πάνω στον οποίο προπονούνται οι Τρεμοπρετεντέρακηδες.

Τι ανάγκασε τη ΝΔ να συναινέσει στην εστευσμένη ψήφιση του κρατικού προϋπολογισμού του 2012 (τέλη Οκτώβρη αντί τέλη Δεκέμβρη που ψηφίζεται συνήθως); Πρακτικά τίποτα. Απλά, διευκολύνει την κυβέρνηση, όπως τη διευκόλυνε και με την ψήφιση του Μεσοπρόθεσμου.

Το πιθανότερο είναι ότι η ΝΔ δεν θα υπερψηφίσει τον επόμενο προϋπολογισμό. Θ' αφήσει την κυβερνητική κοινοβουλευτική πλειοψηφία να το κάνει, ίσως και με τούς από τους ΛΑΟΣ και ΔΗΣΥ. Θ' ακούσουμε τον Σαμαρά και τους υπόλοιπους να κατακεραυνώνουν την κυβέρνηση για τη «λάθος συνταγή», επειδή «βυθίζει την οικονομία στην ύφεση» και τα παρόμοια.

■ Εκτακτος φόρος στα ακίνητα

Ενα ακόμη αβάσταχτο χαράτσι

Ο Παπακωνσταντίνου έκανε γαργάρα τη δήλωση ότι θα παραπτηθεί αν χρειαστεί να πάρει νέα μέτρα και ο Βενιζέλος κάνει γαργάρα τη δική του δήλωση (πολύ πρόσφατη, μάλιστα, στις 23 Ιούνη), ότι «δεν είναι οι λογαριασμοί της ΔΕΗ ο μοχλός για να εισπράττεις φόρους, διότι το ηλεκτρικό ρεύμα είναι κοινωνικό θεμελιώδες αγαθό». Απλά, έχει εξαφανιστεί από το δημοσιογραφικό προσκήνιο και ανέθεσε στον Μόσιαλο να απαντήσει, με την ξεδιαντροπία που τον διαικρίνει, ότι το νέο χαράτσι θα εισπραχτεί μέσω ΔΕΗ, «διότι είναι ο ευκολότερος τρόπος για να γίνει η είσπραξη».

Ο Βενιζέλος, ως συνταγματολόγος, ανέλαβε να δώσει νομιμοφάνεια στην εκβιαστική, με απειλή διακοπής του ρεύματος, είσπραξη του νέου χαρτού, προχωρώντας σε μια αλήτικη πρόκληση κατά του ελληνικού λαού. Βάφτισε το χαράτσι ανταποδοτικό τέλος (!), ισχυρίζόμενος ότι αποτελεί «επιβάρυνση απολύτως ανεκτή και αναλογική σε σχέση με την πραγματική αξία της ακίνητης περιουσίας την οποία σκοπεί να διασφαλίσει». Δεν αρκείται, δηλαδή, στην αρπαγή μισού ή ενός μισθού από την τοστήρ όσων έχουν μια ιδιοκτητή κατοικία, αλλά τους λέει ότι αυτό γίνεται για να διασφαλίσει την ακίνητη περιουσία τους! Προφανώς, δίνει γραμμή στο ΣΤΕ, ενόψει προσφυγών που θα κατατεθούν, όμως εκείνο που ενδιαφέρει εμάς είναι η προκλητικότητα. Το θέμα είναι πρωτίστως πολιτικό και δευτερευόντων νομικό (άλλωστε, το ΣΤΕ, ευθυγραμμιζόμενο πλήρως με τις ανάγκες του συστήματος, έκρινε ομόφωνα συνταγματικό το Μηνημόνιο).

Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι η κυβέρνηση (το υπουργείο Οικονομικών) τσαλαβουστά. Την περασμένη Κυριακή ανακοίνωσαν το νέο χαράτσι και ο Βενιζέλος είπε ότι είναι «το μόνο

μέτρο που έχει όλα αυτά τα προσόντα, που είναι μέτρο ομέσης καθολικής εφαρμογής, αλλά κλιμακωμένο δίκαια με κοινωνικά χαρακτηριστικά». Για να κάνει πιο πιστευτές αυτές τις παπαριές, περί «κοινωνικής δικαιοισύνης», είπε: «Εκεί που έχουμε χαμηλές τιμές ζώνης και χρήσεις οι οποίες είναι λαϊκές μπορεί κάποιος να κληθεί να πληρώσει μόλις 0,5 ευρώ. Ενώ κάπου που έχουμε πολυτελή κατοικία, στα βρέα προάσπια της Αθήνας, για παράδειγμα, κάποιος θα πληρώσει 10 ευρώ». Συμπλήρωσε, επίσης: «Θα λαμβάνουμε φυσικά υπόψη το ποιος είναι μακροχρόνια άνεργος, το ποιος είναι ανάπτηρος, το ποιος είναι τρίτεκνος και πολύτεκνος, το ποιος υπάγεται δηλαδή στο κοινωνικό τιμολόγιο 1 και κοινωνικό τιμολόγιο 2 της ΔΕΗ». Τη Δευτέρα διέρρευσε στις εφημερίδες ένα σχέδιο, που άλλαζε όσα είχε πει ο Βενιζέλος, καθιερώνοντας μια σειρά κλιμάκια από 50 λεπτά για τιμή ζώνης 500 ευρώ το τετραγωνικό μέχρι 10 ευρώ για τιμή ζώνης 10.000 ευρώ. Ομως, τιμή ζώνης μέχρι 500 ευρώ υπάρχει σε ελάχιστες περιοχές σε ελάχιστους νομούς της χώρας. Και τιμή ζώνης 10.000 ευρώ δεν υπάρχει πουθενά! Η μέγιστη τιμή ζώνης είναι 8.500 ευρώ και αφορά μερικούς δρόμους στο κέντρο της Αθήνας (στην περιοχή γύρω από το προεδρικό μέγαρο).

Την Τετάρτη το βράδυ, ο Βενιζέλος δημοσιοποίησε ανακοίνωση, με την οποία ανέτρεψε όχι μόνο όσα είχε δηλώσει στη Θεσσαλονίκη, αλλά και όσα είχε διαρρέει την ακίνητη περιουσία τους! Οι τιμές ανά τετραγωνικό δεν μειώνονται αναλόγα με την περιοχή των ακινήτων, όμως την Τετάρτη ανακοίνωσε ότι επιβάλλεται πρόσθετο χαράτσι... νεότητας. Οι τιμές ανά τετραγωνικό δεν μειώνονται αναλόγα με την περιοχή του κτηρίου. Δηλαδή, ένα διαμέρισμα που βάσει της τιμής ζώνης πρέπει να πληρώσει χαράτσι 5 ευρώ το τετραγωνικό, θα πληρώσει 5 μόνο αν είναι η ληφθεί υπόψη και η παλαιότητα των ακινήτων, όμως την Τετάρτη ανακοίνωσε ότι επιβάλλεται πρόσθετο χαράτσι... νεότητας. Οι τιμές ανά τετραγωνικό δεν μειώνονται αναλόγα με τη νεότητα του κτηρίου. Δηλαδή, ένα διαμέρισμα που βάσει της τιμής ζώνης πρέπει να πληρώσει χαράτσι 5 ευρώ το τετραγωνικό, θα πληρώσει 5 μόνο αν είναι η ληφθεί υπόψη και η παλαιότητα των 26 ετών. Αν η ληφθεί η τιμή του είναι 20-25 έπτη το τετραγωνικό. Η κλίμακα ξεκινά τότε από 5,25 ευρώ, για ληφθεί η τιμή του είναι 5,5 ευρώ, για ληφθεί η τιμή του είναι 5,75 ευρώ για ληφθεί η τιμή του είναι 6 ευρώ (προσαύξη-

ση 20%) και για ληφθεί εντός της τελευταίας τετραετίας φτάνει τα 6,25 ευρώ ανά τετραγωνικό. Επομένως η περιβόλητη μεσοσταθμική αύξηση αυξάνεται ακόμη περισσότερο από τα 4 ευρώ ανά τετραγωνικό.

Αυτή η κλίμακα, χωρίς να χρειάζεται να κάνει κανείς αναλυτικούς υπολογ

απαλλαγή και στα ακίνητα των άλλων δογμάτων, που αποδιάσπανταν μόνο εφόσον χρησιμοποιούνται για λατρευτικούς σκοπούς. Από την Τετάρτη το βράδυ ξεκίνησε και την Πέμπτη το πρωί συνεχίστηκε καινούργιο παζάρι, για να επανέλθει η κυβέρνηση στην απαλλαγή όλων των ακινήτων του παπαδαριού, ενώ κάποιοι Πασόκοι έθεταν και θέμα απαλλαγής των ανέργων από το χαράτσι.

Πρέπει να σημειωθεί ότι σύμφωνα με την ανακοίνωση, το χαράτσι των 50 λεπτών ανά τετραγωνικό δεν θα το πληρώσουν όλοι οι άνεργοι, αλλά μόνο όσοι επιδοτούνται από τον ΟΑΕΔ το διάστημα από 1/1 μέχρι 31/8/2011 και από 1/1 μέχρι 31/4/2012. Ολοι οι υπόλοιποι άνεργοι, αλλά και οι μερικώς απασχολούμενοι, θα πληρώσουν το κανονικό χαράτσι.

Τα αισικά ΜΜΕ, πιστά στην τακτική της παραπλάνησης, έριξαν όλο το βάρος στο αλαλούμ των απανωτών κυβερνητικών ανακοινώσεων, μιλώντας για προχειρότητα, ανοργανωσία κ.λπ. Αυτό, όμως, είναι παρωνυχίδια. Η τελική ρύθμιση θα βρεθεί, ακρού ολοκληρώθει το παζάρι ανάμεσα στα διάφορα κέντρα. Οποια κι είναι αυτή η λύση, εκείνο που έχει σημασία δεν είναι το κυβερνητικό ολαλούμ των τριών τεσσάρων ημερών, αλλά το χαράτσι που θα μείνει. Ενας εργαζόμενος, ένας μισοαπασχολούμενος, ένας άνεργος, ένας συνταξιούχος θα κληθεί να πληρώσει από μισό μέχρι ένα μισθό ή σύνταξη για το ιδιόκτητο σπίτι του. Φανταστείτε την απελπισία εκείνων που έχουν αγοράσει το σπίτι την τελευταία δεκαετία και πληρώνουν ακόμα δόσεις. Πόσα χαράτσια καλούνται να πληρώσουν μαζεμένα; Φανταστείτε κάποιον που θα τον ρίξουν σε εργασιακή εφεδρεία και θα εισπράττει το 60% του μισθού του, ενώ θα πρέπει να πληρώνει δόση δανείου και χαράτσια.

Επί δεκαετίες, ο ελληνικός καπιταλισμός καλλιεργούσε το ιδεολόγημα «να βάλεις το κεφάλι σου κάτω από δικό σου κεραμίδι», σπρώχνοντας την εργατική τάξη στην αγορά ιδιόκτητης στέγης, για να μην καλύπτουν οι καπιταλιστές, μέσω του μεροκάμπου ή του μισθού, τις δαπάνες στέγασης της εργατικής οικογένειας. Τα τελευταία 15 χρόνια, με τη σχετική μείωση των επιτοκίων, η οικοδομή γνώρισε τεράστια άνθιση και δεκάδες χιλιάδες εργατικές οικογένειες αγόρασαν ιδιόκτητη στέγη με στεγαστικά δάνεια. Τώρα, όποιος με στερήσεις απέκτησε ιδιόκτητη στέγη μετανέμει στο στόχαστρο. Περιττεύει, βέβαια, να σημειώσουμε ότι το χαράτσι κάθε άλλο παρά έκτακτο (διετές) είναι. Αυτά τα χαράτσια μπαίνουν για να μείνουν.

■ Εργασιακή εφεδρεία

Fast track απολύσεις – εφιάλτης για εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους

Ηεγκύλιος Κυριακού για την άμεση εφαρμογή του προγράμματος «εργασιακής εφεδρείας» σε 151 φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα είναι μόνο η αρχή, η κορυφή του παγόβουνου. Η καμπάνα χτυπά για εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους, όχι μόνο στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, αλλά και μονίμους. Η εγκύλιος Κυριακού προετοιμάζει για άμεσο «σουτ» μερικές χιλιάδες εργαζόμενους, ενώ η λογική της αποκαλύπτει τι πρόκειται να γίνει στη συνέχεια.

Με την εγκύλιο του ο ειδικός γραμματέας ΔΕΚΟ απαιτεί από τις διοικήσεις των 151 επιχειρήσεων και φορέων του δημόσιου να συντάξουν μέχρι τις 26 Σεπτέμβρη λίστα με το 10% τουλάχιστον του προσωπικού τους που θα τεθεί σε εργασιακή εφεδρεία. Ολα εκείνα τα ηχηρά περί αξιοκρατίας, ορθολογικής κατανομής του προσωπικού και τα παρόμοια πετιούνται στα σκουπίδια. Ο στόχος που τίθεται είναι καθαρά αριθμητικός: διώχτε για αρχή το 10%. Τα κριτήρια με τα οποία θα επιλεγεί αυτό το 10%, έτοιμως τα παρουσιάζει η κυβερνητική προπαγάνδα, δεν έχουν καμιά σημασία. Στην πράξη έρχομε ότι θα γίνει επιλογή με κομματικά και άλλα κριτήρια. Ήδη, σε αρκετές υπηρεσίες (κι αυτό είναι το πλέον λυπτηρό) έχει αρχίσει ένας παρασκηνιακός πόλεμος μεταξύ εργαζόμενων,

ένα κανιβαλικό γαϊτανάκι που εξευτελίζει την ίδια την έννοια του εργαζόμενου και της αληγεγύης απέναντι στον εργοδότη.

Το 10% αφορά περίπου 3.500 εργαζόμενους, οι οποίοι θα πάρουν την άγουσα προς την «εφεδρεία» τις επόμενες εβδομάδες (κυβέρνηση και τρόικα επείγονται) και ύστερα από ένα χρόνο, στη διάρκεια του οποίου θα πληρώνονται με το 60% του μισθού τους, θα πάρουν την άγουσα για την ανεργία (τα περί νέας αξιολόγησης και επανακατάρτισης για ν' αναζητήσουν νέες ευκαιρίες είναι παρηγοριά στον άρρωστο μέχρι να βγει η ψυχή του).

Ομως οι απολύτες δεν θα σταματήσουν εδώ. Οσοι φορείς συνεχίσουν –και μετά το διώχτημα του 10% των εργαζόμενων– να απασχολούν πάνω από 100 άτομα θα μπουν σε νέα διαδικασία «αξιολόγησης», την οποία θα κάνουν ιδιωτικές επαιρίες (!), που θα προσληφθούν από τον φορέα και θα βρίσκονται «υπό την εποπτεία του ΑΣΕΠ». Θα πληρώσουν επαιρίες συμβούλων, δηλαδή, για να διώσουν κόσμο. Ο Ρόβλιας, απαντώντας σε επίκαιρη ερώτηση, επιβεβαίωσε στη Βουλή ότι στο τέλος αυτής της διαδικασίας θα έχουν μπει σε «εφεδρεία» 30.000 εργαζόμενοι του ευρύτερου δημόσιου τομέα. «Δεν θα απολύσουμε 300.000 υπαλλήλους. Δεν το κάνουμε για λόγους σαδισμού, αλλά

για να αντιμετωπίσουμε μια δραματική κατάσταση», είπε χαρακτηριστικά.

Ομως, το πογκρόμ δεν πρόκειται να σταματήσει στους 3.500 ή στους 30.000 εργαζόμενους του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Θα έχει και συνέχεια στο στενό δημόσιο τομέα. «Βρισκόμαστε σε ένα πρόγραμμα αναδιάρθρωσης του κράτους, που προβλέπει περιορισμό των κρατικών δομών σε ποσοστό έως 30%, δήλωσε κυνικά ο Ρέπττας. Αυτό σημαίνει απώλεια άνω των 200.000 θέσεων εργασίας, που θα επιτευχθεί με την εφαρμογή του κανόνα 1 πρόσληψη για κάθε 10 συνταξιοδότησης, με την «εφεδρεία», αλλά και με «εφεδρεία»-απολύτες στο στενό δημόσιο τομέα.

Πώς θα γίνει αυτό; Πώς θα ξεπεραστεί ο συνταγματικός σκόπελος; Το κυβερνητικό σχέδιο περιλαμβάνει δυο φάσεις. Στην πρώτη, οι δημόσιοι υπάλληλοι θα μετονομαστούν σε κρατικούς υπάλληλους και το κράτος θα έχει τη δυνατότητα να τους μετακινεί από θέση σε θέση και από υπηρεσία σε υπηρεσία. Οι υποχρεωτικές μετατάξεις σε όλο το εύρος της δημόσιας διοίκησης θα βρίσκονται για χρόνια στην ημερήσια διάταξη. Στη δεύτερη φάση, με τις συγχωνεύσεις υπηρεσιών και την αλλαγή όλης της διοικητικής πυραμίδας, θα καταργη-

θούν οργανικές θέσεις και με την κατάργησή τους ο δημόσιος υπάλληλος θα θεωρείται ως... περιττός. Αυτό είναι ένα παλιό σχέδιο που πρώτος το είχε υπανιχθεί ο Πάγκαλος.

Το καμπανάκι δεν χτυπάει για λίγους, χτυπάει για πολλούς, για πάρα πολλούς. Χτυπάει για όλους. Κανένας δεν μπορεί να αισθάνεται ασφαλής. Κανένας δεν έρει πότε θα έρθει η σειρά του. Αν δεν ξεσηκωθούν σήμερα όλοι οι εργαζόμενοι στο δημόσιο, στο στενό και ευρύτερο τομέα, μόνιμοι, ασφιστού χρόνου και λοιπός συμβασιούχοι, παλιοί και νέοι, αν δεν βάλλουν στην άκρη τους κάθε είδους διαχωρισμός, αν αισιοδοτήσεις, με την «εφεδρεία», αλλά και με «εφεδρεία»-απολύτες στο στενό δημόσιο τομέα.

Οικονομική κατρακύλα, ανεργία και χαράτσια

Τον Ιούνη, κυβέρνηση και τρόικα «πρόβλεπταν» ότι φέτος το ΑΕΠ του ελληνικού καπιταλισμού θα πέσει κατά 3,8% (έναντι πτώσης 4,5% το 2010). Μέσα στον Αύγουστο, ο Βενιζέλος έφερούρισε δειλά-δειλά, ότι η «ύφεση» θα είναι μεγαλύτερη και θα κινθεί μεταξύ 4,5% και 5,3%, αρνούμενος να πει κάτι σύγιουρο. Την τρέχουσα εβδομάδα τόσο αυτός όσο και ο Σαχινίδης δήλωσαν ότι η «ύφεση» θα είναι 5,3%, ενώ «υφεσιακό» θα είναι και το 2012, αλλά με χαμηλότερο ποσοστό.

Ούτε η καινούργια «πρόβλεψη» έχει καμιά αξία, όπως δεν είχαν και οι προηγούμενες. Εμείς, χωρίς να έχουμε στη διάθεσή μας στοιχεία, ούτε κάποιο μαθηματικό μοντέλο υπολογισμού, μπορούμε να πούμε με σιγουρία, εφαρμόζοντας μια εμπειρική συγκριτική μέθοδο, ότι η ύφεση το 2011 θα είναι πολύ πάνω από 5,3%. Το πρώτο εξάμηνο, σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία της Ελστατ, η «ύφεση» βάθυνε σε σχέση με την πρώτη πρόχειρη εκτίμηση της υπηρεσίας και έφτασε το 7,3%. Για να κατέβει στο 5,3% σε ετήσια βάση, θα πρέπει το δεύτερο εξάμηνο να έχουμε μείωση του ρυθμού πτώσης στο μισό. Πώς θα γίνει αυτό, όταν η κυβέρνηση φορτώνει τον εργαζόμενο λαό με νέα χαράτσια; Από πού θα προκύψει η ζήτηση που θα ρίξει στο μισό την «ύφεση»; Η μεγάλη αύξηση των εξαγωγών είναι καθαρή «δημιουργική λογιστική». Τα 2/3 αυτής της αύξησης είναι καύσιμα. Εγινε, άραγε, η Ελλάδα παραγωγός και εξαγωγέας καυσίμων; Οχι βέβαια. Απλά, βάζουν στις εξαγωγές τα καύσιμα που βάζουν τ' αεροπλάνα και τα βαπτόρια στα ελληνικά λιμάνια, ακόμα και όταν εκτελούν εσωτερικές γραμμές.

Το όγριο χτύπημα της λαϊκής κατανάλωσης φέρνει μεγαλύτερη «ύφεση», η «ύφεση» φέρνει ανεργία και λιγότερα κρατικά έσοδα από φόρους και αυτό οδηγεί σε νέα χαράτσια, δεδομένου ότι η κυβέρνηση

Τι 1946 τι 2011!

Από το 1946 ως το 2011 μεσολαβούν μόλις 65 χρόνια! Το μηδενισμό της χρονικής απόστασης και της εξέλιξης που εντωμεταξύ επιτεύχθηκε με τους αγώνες του εργατικού και λαϊκού κινήματος, που επέβαλαν τη δωρεάν Παιδεία, πέτυχε η Διαμαντοπούλου με το μαγικό ραβδί της τρίκας, επιβάλλοντας καθεστώς μεταπολεμικής Ελλάδας στα σχολεία. Οι μαθητές πήγαν και γύρισαν από τα σχολεία με άδειες τσάντες. Τα βιβλία αντικαταστάθηκαν από φωτοτυπίες και DVD, μοιραία κατάληξη ενός χρονικού, προάγγελος του οποίου υπήρξε η κατάργηση του ΟΕΔΒ, στο πλαίσιο της αχαλίνωτης ιδιωτικοποίησης πλευρών της δημόσιας εκπαίδευσης.

Σε 22 διδασκαλικούς συλλόγους της χώρας δεν υπάρχει ούτε ένα βιβλίο για δείγμα, σύμφωνα με τη Διδασκαλική Ομοσπονδία. Χιλιάδες τα κενά και σε εκπαιδευτικό πρωσωπικό. Τα λειτουργικά κενά στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση είναι 4.703 (874 δάσκαλοι, 669 νηπιαγωγοί, 3.160 εκπαιδευτικοί ειδικοτήτων), όπως ανακοίνωσε η ΔΟΕ (το υπουργείο Παιδείας έδωσε μόλις 2.405 κενά: 675 δάσκαλοι και νηπιαγωγοί, 1.730 ειδικοτήτες). Εκατοντάδες είναι τα κενά σε σχολεία των μεγάλων αστικών κέντρων (348 στην Ανατολική Αττική, 214 στην Α' Αθήνας, 372 στον Πειραιά, 321 στη Δυτική Θεσσαλονίκη, 242 στην Ανατολική Θεσσαλονίκη, κ.λπ.).

Το μπάχαλο στη δημόσια εκπαίδευση επέβαλε και κροκοδειλιά δάκρυα και δημόσια συγγνώμη από τη φράσου Αννα, προκειμένου να μανιπουλαριστεί η γενική δυσφορία και αγανάκτηση. Άλλα και δηλώσεις του τύπου ότι «το Υπουργείο Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων εγκαίρως προχώρησε στις αναγκαίες αναδιαρθρώσεις και αλλογές για τη σωστή αξιοποίηση του εκπαιδευτικού δυναμικού και υπεύθυνα ενημέρωσε την κοινή γνώμη για τα δεδομένα και τα προβλήματα της σχολικής χρονιάς 2011-2012». Φαίνεται ότι οι 600 διορισμοί μόνιμων εκπαιδευτικών (κατά παράβαση ακόμη κι' αυτής της αναλογίας της μιας πρόσληψης για κάθε 10 αποχωρήσεις, αφού, σύμφωνα με το υπουργείο φέτος συνταξιοδοτήθηκαν 8.000 εκπαιδευτικοί) και οι χιλιάδες προσλήψεις αναπληρωτών και αναπληρωτών μειωμένου ωραρίου (πρότε άραγε;), είναι μια από αυτές τις «αναγκαίες αναδιαρθρώσεις» για μια ποιοτική εκπαίδευση!

«Αναγκαίες αναδιαρθρώσεις» είναι και οι συγχωνεύσεις-καταργήσεις σχολείων, τα πληθωρικά τμήματα, η κατάργηση της προσθετης διδακτικής στήριξης, των αθλητικών σχολείων, το ότι οι σχολικές επιτροπές έχουν κηρύξει στάση πληρωμών, αφού οι Καλλικρατικοί δήμοι τους χρωστούν την επιχορήγηση κ.ο.κ. Μαθητές και γονείς καλούνται να πληρώσουν το μάρμαρο.

Παρολαυτά, η Διαμαντοπούλου είχε το θράσος να εμφανιστεί την ημέρα του αγιασμού σε σχολείο και να απευθύνει χαιρετισμό, για να εισπράξει το γιούχα των αγανακτισμένων γονιών. Μαθητές (της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης), όμως, γιουχάσιαν και το γραπτό μήνυμα της υπουργού Παιδείας, όταν διευθυντές σχολείων προσπάθησαν να το διαβάσουν την πρώτη ημέρα έναρξης της σχολικής χρονιάς. Τούτα τα ολίγα μόνο για αρχή. Οσονούπω αι μαθητές θα γευτούν τους ταξικούς φραγμούς του «νέου σχολείου» και του «νέου λυκείου» και οι εκπαιδευτικοί θα υποστούν τον μέγιστο ευτελισμό των ήδη πενιχρών αποδοχών τους. Κοντολογίς, ο χειμώνας προμηνύεται βαρύτατος. Απαιτείται γενικός ξεσκωμός!

Γιούλα Γεσούλη

Μαύρη προπαγάνδα και εκτόξευση απειλών

Και αυτή η εβδομάδα ζεικιά με τάνω από 300 καταλήψεις στα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ, ενώ και η τελευταία φοιτητική πορεία ήταν ιδιαίτερα μαζική (το σημείωμα γράφεται Τρίτη βράδυ κι ενώ είναι σε εξέλιξη νέος γύρος συνελεύσεων στα Πανεπιστήμια).

Τα παπογαλάκια του αστικού Τύπου προσπαθούν να κρατήσουν χαμηλά το θέμα, προσφέροντας χείρα βοηθείας στη Διαμαντοπούλου. Θέλουν να δώσουν την εντύπωση ότι το κίνημα πριν αναπτυχθεί, ξεθυμάνει. Προς τούτο και τα συνεχή δημοσιεύματα για την εμφάνιση μετώπου «αντικατάληψης» μέσω facebook ή τα δημοσιεύματα που αναφέρονται σε δηλώσεις υπέρ της εφαρμογής του νόμου κάποιων μουμιοποιημένων πανεπιστημιακών καθηγητών ή καθηγητών προερχόμενων από περιφερειακά μικρά Πανεπιστήμια, που προσβλέπουν σε πρωσωπικά ιδιοτελή συμφέροντα, στο να βγουν απ' την αφάνεια.

Ομως, τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά αικόμη κι ανάμεσα στο πανεπιστημιακό κατεστημένο. Ο νόμος της Διαμαντοπούλου προβλέπει την καρατόμηση πολλών διδασκόντων, την κατάργηση του καθηγητικού και ερευνητικού πρωσωπικού, κ.λπ. Γι' αυτό και δεν είναι τόσο εύκολη η προσχώρηση στη συμμορία των «προθύμων». Ηδη, ο πρώην πρύτανης του ΕΜΠ Μουτζούρης και ο αντιπρύτανης Σπαθής δήλωσαν ότι δεν θα συμμετάσχουν στις πενταμελείς επιπροπές που θα συγκροτηθούν σε κάθε ΑΕΙ από τις παλαιές διοικήσεις τους για να ξεκινήσουν τη διαδικασία συγκρότησης των νέων Συμβουλίων διοί-

κησης. Στις αντιδράσεις κατά του νόμου προστίθεται και η απόφαση της νέας Πρυτανείας του Πανεπιστήμιου Κρήτης, που μεταξύ των άλλων σημειώνει ότι ο νέος νόμος «αποδιαφέρει στέρεες δομές των Πανεπιστημίων - τα Τμήματα και τους Τομείς. Σκοπεύει να αναθέσει τη διοίκηση των Σχολών – που προορίζονται να είναι οι βασικές διοικητικές και ακαδημαϊκές μονάδες – σε διορισμένα μονοπρόσωπα όργανα χωρίς ουσιαστικό θεσμικό αντίβαρο. Θεσμοθετεί το Συμβούλιο με σύνθεση, ρόλο και αρμοδιότητες που αναιρούν την πλήρη αυτοδιοίκηση των πανεπιστημίων. Καταργεί την διεθνώς αποδεκτή έννοια του Πανεπιστημιακού

γητή, την αξιολόγηση ανά πενταετία, τον πλήρη παραγκωνισμό του ακαδημαϊκού πρωσωπικού, την υποταγή στο γενικό δερβένογα, το Συμβούλιο, στο οποίο θα συμμετέχουν και μέλη προερχόμενα από την αγορά, την αποκαθήλωση του κύρους του καθηγητικού και ερευνητικού πρωσωπικού, κ.λπ. Γι' αυτό και δεν είναι τόσο εύκολη η προσχώρηση στη συμμορία των «προθύμων». Ηδη, ο πρώην πρύτανης του ΕΜΠ Μουτζούρης και ο αντιπρύτανης Σπαθής δήλωσαν ότι δεν θα συμμετάσχουν στις πενταμελείς επιπροπές που θα συγκροτηθούν σε κάθε ΑΕΙ από τις παλαιές διοικήσεις τους για να ξεκινήσουν τη διαδικασία συγκρότησης των νέων Συμβουλίων διοί-

κησης. Ασύλου. Θέτει σε αμφιβολία τη συνταγματική επιταγή για την υποχρέωση της Πολιτείας να χρηματοδοτεί τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα για την εκπαίδευση και την έρευνα». Επίσης, δηλώνεται ότι η νέα Πρυτανεία «θα εργασθεί για την εξασφάλιση τόσο της αποτελεσματικής λειτουργίας όσο και της δημοκρατικής και συλλογικής συμμετοχής όλων των συνιστωσών του πανεπιστημίου απότρεπτοντας ενδεχόμενη ολιγαρχική εκτροπή που επιτρέπει ο νέος νόμος».

Δεν υπάρχει, όμως, μεγαλύτερη απόδειξη για το ζόρι που που τραβάει η υπουργός Παιδείας, από το γεγονός ότι ολημερίς κι ολονυχτίς αλυχτάει, εκτοξεύοντας τρομοκρατικές απειλές για τον κίνδυνο να χαθεί το εξάμηνο. Κί' αυτό γιατί έχει πάρει το μήνυμα από τις μαζικότατες γενικές συνελεύσεις ότι η συντριπτική πλειοψηφία των φοιτητών είναι κατά του νόμου. Εχει πάρει το μήνυμα ότι υπάρχει διάθεση το κίνημα να τον αντιπαλέψει, ακόμα και μετά την ψήφισή του. Το φοιτητικό κίνημα οφελεί μια πληρωμένη απάντηση στην υπουργό Παιδείας και στην κυβέρνηση, με τη γιγάντωση του, με την αποφασιστικότητά του να φτάσει στη νίκη, με την κατάργηση του νόμου.

Οι συμβασιούχοι των Πανεπιστημίων σε απόγνωση

Ηισοπέδωση του δημόσιου Πανεπιστήμιου πέρασε σαν οδοστρωτήρας και πάνω απ' τις ζωές χιλιάδων συμβασιούχων διδασκόντων. Αφού τους ξεζούμισαν κανονικότατα, στελεχώντας με αυτούς το δημόσιο Πανεπιστήμιο, τώρα τους πετούν στο δρόμο αντιμετωπίζοντάς τους σα μύγες. Τα νέα ήθη επιβάλλουν τον εξοστρακισμό των παλιών και την αθρόα είσοδο νέων συμβασιούχων με «σύγχρονες» μορφές δουλειάς, που ταιριάζουν πιο πολύ στο επιχειρηματικό, ιδιωτικοποιημένο, διεθνοποιημένο Πανεπιστήμιο («εντεταλμένοι διδασκαλίας», «επισκέπτες καθηγητές», ακόμη και συνταξιούχοι καθηγητές).

Στις 23 Αυγούστου, η κυβέρνηση ανακοίνωσε τρομακτικές περικοπές πιστώσεων για συμβασιούχους διδασκόντωντων του Πανεπιστήμιου Αιγαίου. Σε ανακοίνωση που εξέδωσαν, μεταξύ των άλλων σημειώνουν:

«Την ίδια στιγμή, ο νέος νόμος πλαίσιο για την ανώτατη εκπαίδευση καταλύει το δημόσιο και το δημόσιον πλήρωμα για τη ζωή και το μέλλον των νέων αυτής της χώρας και συνολικά όσων παίρνουν στην πλάτη τους το κόστος της κρίσης». Οι συμβασιούχοι διδασκόντων (με βάση το ΠΔ 407/80) του Πανεπιστήμιου Αιγαίου ζητούν την αλληλεγγύη των συναδέλφων τους και τους καλούν σε κοινό αγώνα. Παράλληλα, στηλιτεύουν τη στάση των

πρυτανικών αρχών και των οργάνων διοίκησης του Πανεπιστήμιου για τον «προσβλητικ

Με αμείωτη ένταση οι καταλήψεις

Υπό κατάληψη παραμένει για τρίτη προς τέταρτη εβδομάδα το συντριπτικά μεγαλύτερο μέρος των σχολών ΑΕΙ και ΤΕΙ. Παρά την οργανωμένη προσπάθεια «αντικαταλήψης», με την ομέριστη στήριξη των ΜΜΕ, της ΠΟΣΔΕΠ και της ΔΑΠ, ελάχιστα τμήματα ΤΕΙ στην επαρχία ήταν αυτά που σταμάτησαν την κατάληψη. Αμελητέα και από αριθμητική και από πολιτική άποψη.

Αξιοσημείωτη ήταν και αυτή την εβδομάδα η μεγάλη συμμετοχή φοιτητών στις γενικές συνελεύσεις. Το κίνημα «αντικαταλήψης» από «φυτά» και «ΔΑΠοφυτά», οργανωμένα σε αρκετές περιπτώσεις από αντιδροσικούς καθηγητές και σπρωχμένο από συγκροτήματα ΜΜΕ, όπως αυτό του Αλαφούζου, έφερε τα αντίθετα αποτελέσματα απ' αυτά που επεδίωκαν οι φορείς του. Συσπείρωσε το κίνημα των καταλήψεων, κήρυξε γενική επιφυλακή, έφερε κόσμο στα αμφιθέατρα και η «αντικαταλήψη» συντριφτήκε ακόμη και σε σχολές που θεωρούνται «κάστρων της γαλάζιας γενιάς». Είναι χαρακτηριστική η στροφή της νεολαίας του Περισσού. Έκεί που το ρεύμα της «αντικαταλήψης» εμφανίζόταν απειλητικό, πρότεινε να οπάσει η Φηφοροφορία σε δυο κομμάτια: μια ψηφοφορία υπέρ ή κατά της καταλήψης και μια δεύτερη Φηφοφορία για το πλαίσιο. Φοβήθηκε πως

αν ήταν αυτή που θα διασπούσε το μέτωπο της καταλήψης, επιτρέποντας στην «αντικαταλήψη» να κερδίσει σχετική πλειοψηφία, θα στηγανιστόταν ανεξίτηλα πολιτικά.

Σε αντίθεση με τις ιδιαίτερα μαζικές συνελεύσεις, οι πορείες εξακολουθούν να μην εμφανίζουν ιδιαίτερη μαζικότητα (αυτό συνέβη και την περασμένη Πέμπτη). Χωρίς να προσπαθούμε να κάνουμε ανάλυση ενός πολύπλευρου φαινόμενου, σημειώνουμε μόνο πως στη μέχρι στιγμής εικόνα των πορειών βαραίνει αποφασιστικά η απογοήτευση που σκόρπι-

σε το ναυάγιο του κινήματος των «αγανακτισμένων». Οι αυταπάτες που σκόρπισαν στους πέντε ανέμους έφεραν μαζί τους –όπως το είχαμε επισημάνει– και απογοήτευση για την αποτελεσματικότητα της καθόδου στο δρόμο.

Αυτή τη στιγμή, το σημαντικό είναι η μαζικότητα των γενικών συνελεύσεων και η συνέχιση των καταλήψεων. Το κίνημα δείχνει αποφασισμένο. Τα υπόλοιπα θα έρθουν μόνα τους. Ο εκνευρισμός μεγαλώνει στο κυβερνητικό και ευρύτερα στο αστικό στρατόπεδο.

Διαγκωνισμός μπατσολάγνων

Ο Αδωνις Ζητούσε να μπει η αστυνομία στο πανεπιστήμιο και να διαλύσει τις φοιτητικές καταλήψεις και ο Παπούοτης απαντούσε ότι, ναι μεν οι καταλήψεις οφείλονται «στην ιδεολογική τρομοκρατία που επέβαλαν ορισμένες βίαιες μειοψηφίες», όμως αυτό πρέπει να αντιμετωπιστεί από τους φοιτητές «που θέλουν ανοιχτά τα πανεπιστήμια», οι οποίοι πρέπει «να παρέμβουν ακριβώς στην ορθή λειτουργία του Πανεπιστημίου και όχι να επιτρέπουν σε οργανωμένες βίαιες μειοψηφίες να ασκούν ιδεολογική και πολιτική τρομοκρατία!»

Ολ' αυτά σε έναν διαγωνισμό μπατσολαγνίας, που διεξήχθη στη Βουλή την περασμένη Πέμπτη. Και τι θα γίνει οι φοιτητές «που θέλουν ανοιχτό πανεπιστήμιο» δεν τα καταφέρουν, όπως συμβαίνει μέχρι στιγμής, που καταπράτωνται στις συνελεύσεις; «Θέλω να σας διαβεβαιώσω –συνέχισε ο Παπούοτης– ότι σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου, εκεί που οι αξιόποινες πράξεις εντοπίζονται και όταν καταγγέλλονται, όταν η Αστυνομία ενημερώνεται για τις αξιόποινες πράξεις και όπου αυτές απαιτούν αυτεπάγγελτη παρέμβαση της δημόσιας αρχής, αυτή θα γίνεται αμέσως». Γι' αυτό και ζήτησε παρουσία και εντολές από τις εισαγγελικές αρχές, για να μπουκάρει και να σπάσει καταλήψεις για «διατάραξη της οικιακής ειρήνης» και αιτήματα από τις πρυτανικές αρχές για αποκατάσταση της τάξης.

Καρατζαφύρερ σε κρίση

Ρωτήθηκε ο Καρατζαφέρης στη Θεσσαλονίκη: «Άρα εσείς θεωρείτε ότι οι μισθοί δεν τρέπεται να παγώσουν, θεωρείτε ότι πρέπει να διατηρήσουμε τουλάχιστον τους μισθούς μας, να διατηρηθούν οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας και να ουδηθούν για να δυναμώσει και η οικονομία». Απάντησε άνωτα: «Όχι πιπτεύω ακριβώς το αντίθετο». Στη συνέχεια, ακρού μεσολάβησε ένα ρατσιστικό κρεσέντο κατά των μεταναστών, ρωτήθηκε τι θα γίνει η αγροτική οικονομία αν φύγουν οι μετανάστες. Την απάντηση που έδωσε στην ακούσαμε για πρώτη φορά: «Έχουμε πολλούς δημόσιους υπαλλήλους που κάθονται, θα τους στείλω εκεί (...). Η μόνη λέξη μας είναι πειθαρχία και δουλειά». Arbeit macht frei, όπως έγραφαν οι νοζί στις εισόδους των στρατοπέδων συγκέντρωσης. Αυτό ονειρέυεται για τους έλληνες εργαζόμενους ο φύρερ του ΛΑΟΣ.

Το τελευταίο διάστημα, μάλλον επειδή βλέπει ότι ο Σαμαράς ξαναμαζεύει τον κόσμο στη γαλάζια πολυκατοικία και για τον ίδιο δεν θα μείνει ούτε ημιυπόγειο με θέα στον οικαλύπτο, ο Καρατζαφύρερ ανασύρει μια παλιομοδίτικη αντικομμουνιστική φρασεολογία, προσπαθώντας να συσπειρώσει όχι ευρύτερο κόσμο της δεξιάς, αλλά τον σκληρό ακροδεξιό πυρήνα, Χρυ-

Ο εφιάλτης της «ανταγωνιστικότητας» των πανεπιστημάων

Βασικό «επιχείρημα» των εμπνευστών του νέου νόμου για τα Πανεπιστήμια είναι η «ανταγωνιστικότητα». Τα ελληνικά πανεπιστήμια, λέει σε χλιους τόνους η Διαμαντοπούλου, θα πρέπει να γίνουν «ανταγωνιστικά» για να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις της σύγχρονης εποχής. Τι σημαίνει όμως «ανταγωνιστικότητα» των πανεπιστημάων; Για το ζήτημα αυτό έχουμε τοποθετηθεί αναλυτικά από αυτές εδώ τις στήλες απ' αφορμή την σκληρή πραγματικότητα αυτής της «ανταγωνιστικότητας» στη χώρα που αποτελεί «πρότυπο» για την ανώτατη εκπαίδευση των Ευρωπαϊκών χωρών (βλ. «Κ», Αρ.Φ. 615, 9/10/2010, στο άρθρο: «Η σκληρή «ανταγωνιστικότητα» των αμερικανικών νοικοκυριών ήταν 51.726 δολάρια (σύμφωνα με τη στατιστική υπηρεσία των ΗΠΑ), τότε τα έξοδα για την εκπαίδευση στα ιδιωτικά ΑΕΙ καταναλώνουν το 60% του ετήσιου εισοδήματος ενός μέσου νοικοκυριού!»

4. Ανταγωνιστικότητα σημαίνει δυσβάσταχτα χρέη στις πλάτες των πτυχιούχων. Για να μπορέσουν να καλύψουν τα ολοένα και αυξημένα δίδακτρα, οι φοιτητές έπρεπε να δανειστούν. Αποτελεσμα, τα φοιτητικά δάνεια να φτάσουν πέρασι στο αστρονομικό ποσό των 840 διο. δολαρίων και για πρώτη φορά στην αμερικανική ιστορία να ξεπεράσουν τα δάνεια από πιστωτικές κάρτες. Σύμφωνα με το μη κυβερνητικό ίνστιτούτο «The Project on Student Debt» («Ερευνητικό έργο για τα φοιτητικά δάνεια», που χρηματοδοτείται από... ευαγή ιδρύματα, όπως αυτό του Μπιλ Γκέιτς και το Ford Foundation), τα 2/3 (67%) των αποφοίτων από τα 4ετή κολέγια και πανεπιστήμια κουβαλούσε το 2008 μαζί με το πτυχίο του και ένα χρέος της τάξης των 23.200 δολαρίων (κατά μέσο όρο). Ποσό αυξημένο κατά 24% σε σχέση με τα 18.650 που ήταν μόλις τέσσερα χρόνια πριν (2004)! Ο ένας στους δέκα παραδοσιακών αριστοκρατικών κολεγίων (δηλαδή των οκτώ μεγαλύτερων ιδιωτικών πανεπιστημάτων: Χάρβαρντ, Κολούμπια, Γείλ, Πρίνστον και Πλανεπιστήμιο του Τέξας) απορροφούν το μεγαλύτερο μεριδίο (περίπου το 25%). Η μέση χρηματοδότηση των παραδοσιακών αριστοκρατικών κολεγίων (δηλαδή των οκτώ μεγαλύτερων ιδιωτικών πανεπιστημάτων: Χάρβαρντ, Κολούμπια, Γείλ, Πρίνστον κτλ) ήταν το 2005 70 φορές μεγαλύτερη από τη χρηματοδότηση του μέσου δημόσιου πανεπιστήμιου, ενώ το 1992 ήταν 40 φορές μεγαλύτερη.

2. Ανταγωνιστικότητα σημαίνει πτυχία «φαστ-φουντ» για τους φτωχούς. Συγκρίνοντας τα πτυχία που απονεμήθηκαν σε δύο ακαδημαϊκές χρονιές με τεράστια απόσταση μεταξύ τους (η πρώτη το 1969-70 και η δεύτερη το 2007-08) διαπιστώνει κανείς ότι τα 2ετή πτυχία κέρδισαν έδαφος έναντι των υπολοίπων, σημειώνοντας αύξηση 50% στο μεριδίο των πτυχίων που απονεμήθηκαν, ενώ τα 4ετή πτυχία (bachelor) έχασαν ένα 19%.

3. Ανταγωνιστικότητα σημαίνει διδακτρια-φωτιά. Σύμφωνα με την έκθεση του αμερικανικού υπουργείου Παιδείας για την εκπαίδευση, που αναφέρει παραπάνω («Digest of Education Statistics», 2009), τα ετήσια διδακ-

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες έντεκα και τζάμπα φασαρία
Αναζητείται εξόδος απ' την προϊστορία...

Φαντάζομαι ότι δεν είμαι η μόνη που παραμιλάει μετά από τις συγκλονιστικές εξαγγελίες του μεσάζοντος μεταξύ πραγματικών και εικονικών κέντρων εξουσίας. Εξαγγελίες που έγιναν στη διάρκεια των εγκαινίων της ΝΧΝΛΕΘ (Να 'Χαμε Να Λέγαμε Εκδεσης Θεσσαλονίκης) που πραγματοποίησε κατώτερος και τενεκεδοφόρος (βραβευθείσις) μεταταχθείς υπάλληλος και όχι ο ίδιος ο μεσάζων, πιθανόν υπό τον «φόβο των Ιουδαίων» όπως λέγουν κακές γλώσσες τινές. «Κάθε σπίτι και ένας εργαζόμενος» υποσχέθηκε το μέντιουμ (μεσάζων), «κάθε λιμάνι και καημός» λέει ένα τραγούδι και «κάθε φορά που θα 'ρθεις βρέχει [πέτρες]» λέει ένα άλλο, «άδεια συστημάτικό εξουσιοδοτικό μόρφωμα και ένας αλήτης» υποστηρίζουν ένιοι αναλυτές, «κάθε βήμα κι ένας μ@λ@κ@ς» ισχυρίζεται ο κύριος λαϊκός όγκος, «κάθε κήπος έχει μια φωλιά για τα πουλιά» λέει άλλο άσμα και πάει λέγοντας (μη γεμίσουμε την επιστολή με κάθε «διά» πάσα νόσο και πάσα μαλακία» που λέγουν και κατά τις αναγνώσεις ιερών κειμένων στις εκκλησίες).

Δηλώσεις για να ξεράνε...

«Η δέρμη του ζήλου ίσως δεν είναι ο πιο επικίνδυνος βράχος που πρέπει να παρακάψουμε, αλλά περισσότερο αυτή η απονία που παράγει η ευκολία και μια δυσπιστία για το ίδιο μας το δάρρος» (Maximilien Robespierre).

Πάντως κάτι πρέπει να γίνει ώστε να διασφαλιστεί το δικαίωμα στο φαγητό των εκλεκτών του έδνους. Δεν μπορεί να επισκέπτεται τη συμβασιλεύουσα ο εξέχων νομικός και κομματάρχης Φώτης Κουβέλης, να ξεπερνά το δίλημμα «λες να βαρύνω στο Ναβαρίνο», να κάθεται εκεί για να δειπνήσει και να του την πέφει η βάρβαρη πλέμπα. Δεν είναι πράγματα αυτά για μια πολιτισμένη κοινωνιολευτική δικτατορία ανάμεσα στις πολλές του πολιτικά μεταμοντέρνου εικοστού πρώτου αιώνα. Ομοίως πρέπει να διασφαλιστεί το απαραβίστο δικαίωμα στην πομφολυγολογία και στην ανεμόδιστη προφορά και εκφράση λεκτικών εμεσμάτων, ώστε κάθε εξέχων πολίτης (συμπεριλαμβανομένων των δοσίλογων και ξεπουλημένων) να μπορεί να πτύσσει και να αναπτύσσει δημόσια τη σκέψη του.

Δυστυχώς η στήλη δεν πρόλαβε την τηλεδιάσκεψη Sarkozy, Merkel και Papandreu ώστε να σας ενημερώσει δεόντως. Πάντως ας έχουμε κατά νου ότι τα αρχικά των τριών ονομάτων (Nicola, Angela και George) σχηματίζουν την αγγλική λέξη παγ που σημαίνει γκρινιάζω διαρκώς. Οσο για το GAP του έλληνα (τι γελάτε; πρωδιμούργο), είπομε ότι στην άλλοτε προτεινόμενη παρά της υπουργού παιδιάς δεύτερη μητρική (και όχι πατρική) γλώσσα, σημαίνει άνοιγμα και χάσμα...

Τελικά τι γίνεται με τον πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου; Από τότε που τον στοχοποίησε η mrs Diamantopoulou της παιδιάς με αφορμή το ζήτημα των σχολικών βιβλίων, έπεσαν όλοι να τον φάνε! Άλλες τριάντα καθυστέρησες του φορτώνουν στην πλάτη και παρά το δυναμικό επίθετο (Άγγελάρας) δεν τον βλέπω να αντέχει. Κρίμα στον παλαιοπασοκικό, τύπου Χαραλαμπόπουλου μύστακα, που παραπέμπει σε αλήστου μηνήμης εποχές...

«Η δικαιοσύνη στο αστικό κράτος είναι ένα μέσο άμυνας για την μπουζουαζία. Καταδίκαζει προπαντός εκείνους που δα τολμήσουν να προσβάλλουν την καπιταλιστική ιδιοκτησία και το καπιταλιστικό σύστημα. Η δικαιοσύνη αυτή καταδίκασε τον Liebknecht στα κάτεργα και απάλλαξε τους δολοφόνους του. Οι δικαστικές αρχές ενεργούν με την ίδια αυστηρότητα όπως και οι δήμοι του αστικού κράτους. Η κόψη της ρομφαίας τους στρέφεται ενάντια στους φτωχούς και όχι ενάντια στους πλούσιους. Αυτοί είναι οι δεσμοί του καπιταλιστικού κράτους που χόνι για σκοπό την άμεση και κτηνώδη καταπίεση της εργατικής τάξης» (Nikolai Bucharin).

Υπολείπονται των αμερικανών συναδέλφων τους οι έλληνες ένστολοι εργαζόμενοι, αν αναλογιστεί κανείς ότι –όπως προκύπτει από τα δημιοσιοποιημένα στοιχεία– ασχολούνται μόνο (μ' όνο) με το δεύτερο συνδετικό της παροιμιώδους έκφρασης «γαμώ και δέρνω». Αδιάψευστος μάρτυρας η West Indian Day Parade που έγινε στο Brooklyn και το σχετικό βιντεάκι που κυκλοφορεί στο διαδίκτυο. Στην Ελλάδα, όλα τα βιντεάκια έχουν να κάνουν με ξυλοδαρμούς, συμπεριφορά που έχει ερμηνευτεί από τον Sigmund Freud προ πολλών δεκαετιών και δεν δα σπαταλήσουμε χώρο επαναλαμβάνοντας τα πασίδηλα...

«Είπα πως οι σκλάβοι δεν έχουν πατρίδα. Δεν είναι αλήθεια. Πατρίδα των σκλάβων είναι η εξέγερση. Πάρω στον αγώνα οπλομένος με τις ταπεινώσεις της ζωής μου (...) Είμαι ο άγγελος της Απελπισίας (...) Κάτω η ευτυχία της υποταγής. Ζήτω το μίσος, η περιφρόνηση, η εξέγερση, ο δάνατος. Οταν με τα χασαπομάχαιρα στο χέρι δα διασχίζει τις κάμαρές σας, δα γνωρίσετε την αλήθεια» (Heiner Müller: «Δύστονος Άγγελος»).

Τι κι αν μας ξεχάσατε σύντροφοι; Εμείς δεν σας ξεχνάμε...
Κοκκινοσκουφίτσα

Το πραγματικό περιεχόμενο του «mega-deal»

Τώρα που κόπασαν τα πανηγύρια για το mega-deal της συγχώνευσης Alphabank και Eurobank, με «μεσότη» μια από τις εταιρίες της βασιλικής οικογένειας του Κατάρ, ας κάνουμε μερικούς λογαριασμούς, για να μην παραμυθιάζομαστε.

H Paramount των εμίρηδων θα συμπέτασε με 500 εκατ. ευρώ στο υποχρεωτικά μετατρέψιμο ομολογιακό δάνειο που θα εκδώσει το νέο σχήμα και στο τέλος θ' αποκτήσει το 17% μιας τράπεζας που το ενεργητικό της είναι 145 δισ. ευρώ. Οσοι ξέρουν από τραπεζικές υποθέσεις λένε πως αυτό το τίμημα είναι εξαιρετικά χαμηλό. Υπάρχει και συνέχεια, όμως.

Το ομολογιακό δάνειο στο οποίο θα «μπει» η Paramount θα είναι τριετούς διάρκειας με ετήσιο κουπόνι 10% και τιμή μετατροπής 1,70 ευρώ ανά μετοχή (που αντιπροσωπεύει έκπτωση 20% σε σχέση με την τιμή της μετοχής του ενιαίου τραπεζικού σχήματος την 26η Αυγούστου 2011). Αρα, η Paramount θα πάρει σε τρία χρόνια 150 εκατ. για τα κε-

φάλαια που θα διαθέσει στο νέο σχήμα και στη συνέχεια θα τα μετατρέψει σε μετοχές με τιμή 1,70 ευρώ ανά μετοχή. Αν σκεφτούμε ότι αυτή τη στιγμή η τιμή της μετοχής του νέου σχήματος, έτσι όπως έχουν καθοριστεί οι αναλογίες των δύο τραπεζών, είναι γύρω στα 2,30 ευρώ, βλέπουμε ότι η εταιρία από το Κατάρ θα εξασφαλίσει μια σημαντική υπεραξία. Στην πραγματικότητα, μετά από τρία χρόνια θα έχουν πάρει τα λεφτά τους πίσω. Οσο ψηλότερη είναι η τιμή της μετοχής όταν θα γίνει η μετατροπή των δύο τραπεζικές υποθέσεις λένε πως αυτό το πρόγραμμα θα αποκομίσει η Paramount.

Το πρώτο ερώτημα που τίθεται (έχει ήδη τεθεί από διάφορες πλευρές) είναι αν οι Καταριανοί έκαναν μια επένδυση στρατηγικού χαρακτήρα ή αν απλώς έκαναν μια πολύ καλή αρπαχτή. Το πιθανότερο είναι να έκαναν μια αρπαχτή, γιατί οι εταιρίες τύπου Paramount αυτό κάνουν. Δεν δεσμεύουν μακροπρόθεσμα τα κεφάλαιά τους, αλλά τα γυρίζουν εκεί όπου «μυρίζονται» μεγάλο και γρήγορο κέρδος.

■ Χωρίς περιθώρια δημαγωγίας η κυβέρνηση

Οι... εθνικές δάφνες των εφοπλ(η)στών

Κυβερνητικές πηγές αποκάλυψαν ότι στο υπουργικό συμβούλιο υπήρξε πρόταση υπουργών να επιβληθεί ένα ειδικό τέλος στους εφοπλιστές, με σκοπό να μετριαστεί η λαϊκή οργή για το νέο χαράτσι (φόρος σε κάθε σπίτι) που ανακοινώθηκε την Κυριακή. Η πρόταση τελικά απορρίφθηκε. Αντ' αυτής υιοθετήθηκε η γελοιότητα που ανακοίνωσε ο Βενιζέλος και την επόμενη φορά σε κάθεργα και ο Παπανδρέου στη συνέντευξη Τύπου, λίγη ώρα μετά. Οτι, δηλαδή, ο Βενιζέλος κάτι είπε και για τον «ελληνισμό της διασποράς». Αναφέρονται στους εφοπλιστές που έχουν την έδρα τους στην Ελλάδα, οι οποίοι φρόντισαν, την επόμενη κιονιά μέρα, να στείλουν το μήνυμα στην κυβέρνηση, με ανώνυμες δηλώσεις που έκαναν παραδόγοντές τους στον Τύπο (κυρίως τον οικονομικό). Και τι είπαν; Οτι το εφοπλιστικό πρωτοβουλίες είτε αναλαμβάνοντας επιχειρηματικές πρωτοβουλίες. Γ' αυτό και θεωρούν ότι πρώτο το καθήκον της κυβέρνησης είναι να δημιουργήσει ένα φιλόδεντο περιβάλλον για επενδύσεις, έστω και τώρα που έχει παρέλθει η χρυσή δεκαετία του 2000. Μ' όλα λόγια, ουκ αν λάβοις παρά του... μη έχοντος.

Προβλέπουμε ότι η πολυθρύη συνάντηση του Βενιζέλου με τους εφοπλιστές δεν θα γίνει ποτέ. Αυτό είναι το μήνυμα που του έστειλαν. Να μην τολμήσει να τους ενοχλήσει, διότι τα 'χουν πάρει στο κρανίο που τους χαρακτήρισε... μειωμένης πατριωτικής συμμετοχής. Αν συναντηθούν, θα έχει προηγηθεί παρασκήνιο που θα θυμίζει ανατολίτικο παζάρι. Αυτοί θα προβάλουν κάποιες αξιώσεις, η κυβέρνηση θα τις ικανοποιήσει και αυτοί σε αντάλλαγμα θα δώσουν κάποιο... εθνικό φιλοδώρημα, ενώ κυβέρνηση και ΜΜΕ θ' αναλάβουν να τους ράνουν με εθνικές δάφνες.

Πανικόβλητη άμυνα Περισσού

Νέο ολοσελίδο άρθρο στο «Ριζοσπάστη», αλλά και εκτεταμένες αναφορές της Παπαρήγα, στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε στη ΔΕΘ, για το θέμα των απολύτων στις εκδοτικές ε

■ Παρά την προσπάθεια της κυβέρνησης να τερματίσει την αναβολή της απέλασης μετά το δεύτερο εξάμηνο

Οι πρώην απεργοί πείνας ανανέωσαν τα χαρτιά τους

Μ'ένα πισώπλατο χτύπη-μα η συνθημένη σε τέτοιες πρακτικές κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ προσπάθησε να τερματίσει το καθεστώς αναβολής της απέλασης, για το οποίο συμφώνησε με τους απεργούς πείνας της Υπατίας και της Θεσσαλονίκης. Οπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Κ», το πρώτο εξάμηνο συμπληρώθηκε και οι πρώην απεργοί πείνας απευθύνθηκαν στη Διεύθυνση Αλλοδαπών για την ανανέωσή του. Πράγματι, η ανανέωση έγινε χωρίς προβλήματα, αλλά και χωρίς να ενημερωθούν οι απεργοί πείνας ότι κάτι έχει αλλάξει.

Αυτό διαπιστώθηκε όταν διαβάστηκε προσεχτικά η καινούργια απόφαση, η οποία γράφει ότι «έχει εξάμηνη ισχύ και δεν δύναται να ανανεθεί περαιτέρω σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 24 του Ν. 3907/2011». Ο νόμος, βέβαια, δεν προβλέπει ανώτατο χρόνο τους 12 μήνες. Και η συμφωνία τεσσάρων υπουργών της κυβέρνησης με τους απεργούς πείνας προέβλεπε ότι το εξάμηνο

θα ανανεώνεται επ' αόριστο. Φάνηκε καθαρά, ότι η κυβέρνηση είχε πρόθεση να τερματίσει το καθεστώς στους 12 μήνες, αθετώντας και σ' αυτό το ουσιώδες σημείο τη συμφωνία της με τους απεργούς πείνας.

Η οργή ξεχειλίσει. Άλληλεγγυος και απεργός πείνας προσήλθαν στο Αλλοδαπών και διαμαρτυρήθηκαν έντονα, προειδοποιώντας ότι δεν πρόκειται να το δεχτούν αυτό. Μετά από λίγη ώρα, από το Αλλοδαπών ενημέρωσαν τηλεφωνικά, ότι... είχε γίνει λάθος και πως οι απεργοί πείνας θα μπορούσαν την επόμενη μέρα να πάνε και να αλλάξουν την απόφαση που είχαν ήδη πάρει.

Την Τετάρτη το πρωί, σχεδόν όλοι οι πρώην απεργοί που ζουν στην Αθήνα (οι της επαρ-

χίας δεν είχαν παραλάβει ακόμη τα χαρτιά) συγκεντρώθηκαν στο Αλλοδαπών, συνοδεύομενοι από άλληλέγγυους. Στην αρχή, η απάντηση από την πλευράς αστυνομίας ήταν ότι δεν έχουν ενημέρωση για αλλαγή του χαρτιού. Σε λίγο, όμως, ανακοίνωσαν ότι οι απεργοί πείνας θα μπαίνουν ανά δέκα και ν' αλλάζουν τα χαρτιά που τους είχαν δοθεί. Οι απεργοί διεμήνυσαν πως πρώτα θα δουν ένα χαρτί, θα το ελέγχουν, και μετά θα μπουν όλοι για την αλλαγή.

Ετοι και έγινε. Το χαρτί αλλάχτηκε (μέσα σε δυο μέρες!) και γράφει ότι, τι έγραφε και το πρώτο χαρτί που πήραν αφέντος μετά την απέργια πείνας: «έχει εξάμηνη ισχύ και μπορεί να ανανεώνεται μετά από νέα

κρίση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 24 του Ν. 3907/2011».

Τέλος καλό, όλα καλά; Οχι, βέβαια. Οχι μόνο γιατί η κυβέρνηση έδειξε πραξικοπηματική και εκδικητική πρόθεση, που δεν της πέρασε χάρη στην αποφασιστική συλλογική στάση των πρώην απεργών πείνας, αλλά και γιατί βασικά σημεία της συμφωνίας της 9ης Μαρτη 2011 ακόμη δεν έχουν υλοποιηθεί, όπως αναφέρουν και οι απεργοί πείνας στην ανακοίνωση που εξέδωσαν. Πολύ βασικό ζήτημα είναι η άδεια εργασίας, γιατί είναι πολλοί οι εργοδότες που δεν τους παίρνουν στη δουλειά. Γιατί ανεξάρτητα του αν του κολλάει ένσημα ή όχι, ένας εργοδότης συχνά δεν θέλει να μπλέξει με κατηγορίες ότι απασχολεί «λαθορμετάναστες».

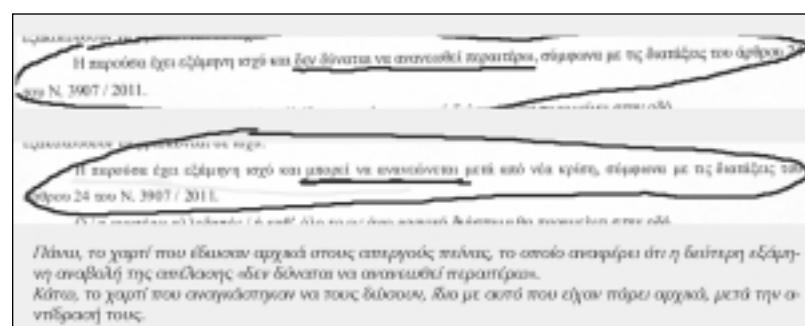
Το επόμενο διάστημα οι πρώην απεργοί πείνας θα ανακοινώσουν τις δράσεις τους. Το σημαντικό είναι η διακήρυξη τους ότι ο αγώνας συνεχίζεται. Και η αλληλεγγύη είναι να απαραίτητη.

Από τη Δευτέρα, οι απεργοί πείνας της Υπατίας και της Θεσσαλονίκης, που κατοικούμε σε διάφορες πόλεις της Ελλάδας, συγκεντρώθηκαμε και υποβάλλαμε στη Διεύθυνση Αλλοδαπών αιτήσεις για την ανανέωση για ένα ακόμη εξάμηνο των αιδειών αναβολής της απέλασης, που πήραμε μετά τη συμφωνία που κάναμε με την κυβέρνηση.

Παρά την προσπάθεια της κυβέρνησης να αθετήσει και σ' αυτό το σημείο τη συμφωνία μας, γράφοντας στις νέες απόφασεις ότι «δεν δύναται να ανανεωθεί περαιτέρω», η άμεση και αποφασιστική συλλογική μας αντίδραση την ανάγκασε να υποχωρήσει. Εποι, και οι νέες αποφάσεις που πήραμε γράφουν ότι μπορούν να ανανεωθούν μετά το εξάμηνο, όπως άλλωστε προβλέπεται και από τον σχετικό νόμο.

Ομως, μολονότι έχουν περάσει έξι μήνες από τότε, βασικότατα σημεία της συμφωνίας μας με την κυβέρνηση είτε δεν έχουν υλοποιηθεί ακόμη είτε υλοποιούνται λειψά και κουτσουρεμένα.

- Δικαίωμα εργασίας ακόμη δεν έχουμε πάρει. Το σχετικό Προεδρικό Διάτογμα, που η κυβέρνηση είχε δεσμευτεί ότι θα

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΤΩΝ ΠΡΩΤΗΝ ΑΠΕΡΓΩΝ ΠΕΙΝΑΣ ΤΗΣ ΥΠΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Τετάρτη, 14 Σεπτεμβρίου 2011

εκδώσει αφέντος μετά τη συμφωνία μαζί μας, πετάχτηκε σε κάποιο συρτάρι και παρομένει εκεί.

- Η 8ετία αντί της 12ετίας για τη χορήγηση άδειας παραμονής για ανθρωπιστικού λόγους, για την οποία επίσης δεσμεύτηκε η κυβέρνηση, γίνεται 10ετία.

- Το δικαίωμα ταξιδιού, που μας δόθηκε το πρώτο εξάμηνο, οδηγεί σε ένα μαρτύριο για όσους ταξιδεύουν στις πατρίδες τους, αφού πρέπει να ενημερώσουν την Αστυνομία πριν ταξιδέψουν και στη συνέχεια να υποβάλλουν αίτηση για να πάρουν ειδική βίζα για το ταξίδι της επιστροφής. Εποι, αναγκαζόμαστε να πηγαίνουμε δυο τουλάχιστον φορές στα ελληνικά προξενεία, καταβάλλοντας χρήματα για ταξίδια και ξενοδοχεία, διότι κατοικούμε μακριά, να πληρώνουμε χρήματα για τη βίζα και να ζούμε με την αγώνια για το αν αυτή θα εγκριθεί ή όχι.

Ηδη, σε τρεις από τους πρώην απεργούς πείνας δεν δόθηκε βίζα, με αποτέλεσμα να μη μπορέσουν να επιστρέψουν στην Ελλάδα. Ουσιαστικά απελάθηκαν ενώ βρίσκονταν στην πατρίδα τους, με επιχείρημα ότι καταδικάστηκαν για κλεπταποδοχή. Ο ένας από τους τρεις, όμως, αθωάθηκε από το δικαστήριο, ενώ οι άλλοι δύο καταδικάστηκαν με αναστολή και άσκησαν έφεση, στην οποία είμαστε σήγουροι ότι θα αθωάθουν και αυτοί, γιατί έχουν συγκεντρώθει αδιάσεστα στοιχεία για την αθωάθητά τους. Αναρωτιόμαστε: γι' αυτούς δεν ισχύει το τεκμήριο αθωάθητας που ισχύει για κάθε πολίτη μέχρι να κριθεί τελεσδικα η υπόθεσή τους. Αναρωτιόμαστε: γι' αυτούς δεν ισχύει το τεκμήριο αθωάθητας που ισχύει για κάθε πολίτη μέχρι να κριθεί τελεσδικα η υπόθεσή τους.

Οι 300 απεργοί πείνας της Υπατίας και της Θεσσαλονίκης κάναμε 44 μέρες απεργίας πείνας, ζητώντας άδεια παραμονής για κάθε μετανάστη που ζει και εργάζεται στην Ελλάδα. Οι στόχοι του αγώνα μας

έχουν μείνει ανεκπλήρωτοι. Αυτό που είπαμε όταν σταματήσαμε την απέργια πείνας το επαναλαμβάνουμε και τώρα: Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ.

Ζητούμε να σταματήσει η συκοφάντηση του αγώνα μας. Να σταματήσει επιτέλους το φαινόμενο, ότι γίνεται στην Ελλάδα να φορτώνεται στους απεργούς πείνας της Υπατίας. Οπως κάθε άνθρωπος έμαστε υπεύθυνοι για τις δικές μας πράξεις και όχι για τις πράξεις άλλων.

Ζητούμε από την κυβέρνηση να δώσει αφέντος βίζα στους τρεις απεργούς πείνας που εγκλωβίστηκαν στην πατρίδα τους.

Ζητούμε την όμεση έκδοση του Προεδρικού Διατάγματος που θα μας επιτρέπει να εργάζομαστε νόμιμα.

Ζητούμε να μπορούμε να ταξιδέψουμε στις πατρίδες μας όπως οι υπόλοιποι μετανάστες, χωρίς το ταξίδι να γίνεται μαρτύριο. Η άδεια ταξιδιού να δίνεται μαζί με την ανανέωση των χαρτιών μας.

Ζητούμε η 12ετία να γίνει

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Το νεοελληνικό καπιταλιστικό μοντέλο/μπορντέλο των λιμασμένων Νενέκων, λαμόγιων και αεριτζήδων απογόνων των κοτζαμπάσηδων, των προσκυνημένων και των δηλωσιών ήρθε και φράκαρε πιά...

Η εβδομάδα που μας πέρασε σημαδεύτηκε ασφαλώς από δύο γεγονότα. Το ένα περιγράφεται πρώτο-πρώτο από την Κοκκινοσκουφίτσα στη στήλη της και το δεύτερο δεν είναι άλλο από το άνοιγμα του επαγγελμάτου του φωτοτύπη, καθώς και εκείνου του αντιγραφέα σε USB, σε cd και σε dvd. Μέρες δόξης γνωρίζουν τα φωτοτυπικά μηχανήματα, οι εκτυπωτές και τα αποθηκευτικά ηλεκτρονικά εργαλεία, λίγο πριν... κλατάρουν και πέσουν ηρωικώς μαχόμενα στη μάχη με το νεοελληνικό μπόχαλο. Ενα μπάχαλο που δεν είναι (μόνο) θέμα ανέκδοτου ή συζητήσεων, δεν είναι αφηρημένη έννοια, αλλά σκιρέστατη πολιτική πράξη με ονόματα και διευθύνσεις πίσω του.

Ας μην παριστάνουμε τους ξύπνους κι ας μην ξυπνάμε τους παρισ

ΚΟΝΤΡΑ

Ενας-ένας την κάνουν με ελαιφρά πηδηματάκια...

Οι καπιταλιστές που επενδύουν στον επαγγελματικό αθλητισμό έχουν σαν πρώτο κίνητρο την εξασφάλιση κερδών και την προώθηση των επιχειρηματικών τους συμφερόντων σε άλλους οικονομικούς τομείς. Είναι λοιπόν απόλυτα φυσιολογικό να μεταφέρουν στο χώρο του αθλητισμού και τις επιχειρηματικές τους κόντρες, όταν κρίνουν ότι με αυτό τον τρόπο μπορούν να επιβληθούν των αντιπάλων τους. Τα δρώμενα στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο το χρονικό διάστημα που διανύουμε επιβεβαιώνουν τα παραπάνω, αφού βρίσκονται σε εξελίξη δύο μεγάλες επιχειρηματικές διαμάχες ανάμεσα σε τέσσερις από τους πιο μεγάλους έλληνες καπιταλιστές. Βαρδινογιάννης εναντίον Βγενόπουλου και Αλαφούζος εναντίον Μαρινάκη κονταροχτυπούνται με αφορμή τα δρώμενα στο ποδόσφαιρο, όμως αν οι αιτίες της σύγκρουσης αναζητηθούν στις ποδοσφαιρικές τους προτιμήσεις και την αγάπη για την ομάδα τους, θα έχουμε δει το δέντρο και θα έχουμε χάσει το δάσος.

Έχαμε γράψει λίγο πριν την καλοκαιρινή διακοπή της έκδοσης της εφημερίδας και με αφορμή τις εξελίξεις στο σκάνδαλο με τους στημένους αγώνες και την «παράγκα» στο ελληνικό ποδόσφαιρο, ότι η εικόνα του προέδρου της ΠΑΕ Ολυμπιακός Βαγγελή Μαρινάκη είχε αμαρωθεί, τόσο από τις συνομιλίες του με τους άμεσους κατηγορούμενους Μπέρο, Τσακογιάννη όσο και από υπονοούμενα για το πρώσωπό του από επιχειρηματικούς αντιπάλους του. Αρχικά, η επιχειρηματική κόντρα ήταν καλυμμένη με υπονοούμενα από τις δυο πλευρές, όμως το τελευταίο χρονικό διάστημα δύο και περισσότερα δημοσιεύματα αναφέρονται στη σύγκρουση Αλαφούζου-Μαρινάκη με αφορμή τις τηλεοπτικές εκπομπές του ΣΚΑΪ για τις εξελίξεις στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Οι συνεχείς αναφορές του ΣΚΑΪ στον περισσό αγώνα των ερυθρόλευκων κόντρα στη Μακάμπι (για τον οποίο υπάρχουν υπονοούμενα ότι ήταν στημένος) και η κριτική των αθλητικών συντακτών του σταθμού για τις επιλογές του Μαρινάκη, κατά τη διάρκεια της θητείας τους προέδρου της Λίγκας, έχουν κάνει έχω φρενών τον ερυθρόλευκο πρόεδρο που απειλεί με πόλεμο σε όλα τα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

επίπεδα. Οι δυο πλευρές αντάλλαξαν και επιστολές για το θέμα, με τον Μαρινάκη ως πρόεδρο της Λίγκας να ζητάει από τον ΣΚΑΪ να τηρήσει τα προβλέπομένα από τη νομοθεσία και να μην προσπαθεί να εκμεταλλευτεί εμπορικά και οικονομικά τους αγώνες του πρωταθλήματος και τον Αλαφούζο να απαντάει, με επιστολή του επικεφαλής του σταθμού Παναγόπουλου, ότι έχει πέσει θύμα παραπληρόφρόσης και έγινε αθέλητο όργανο κέντρων που θέλουν να εξυπηρετήσουν άλλες οικοπιμότητες (ο ΣΚΑΪ έχει ισχράσει τα δικαιώματα αναμετάδοσης των αγώνων που έχει το Connex tv), ότι ο σταθμός θα παραμείνει στην πρώτη γραμμή προσάσπισης της διαφάνειας και της δημοσιότητας των δρώμενων στο ποδόσφαιρο, σε μια εποχή που βρίσκονται εν εξελίξει δικαστικές έρευνες για τις συμβαίνοντα στο χώρο και ότι θα συνεχίσει τις εκπομπές και την κριτική όπως επιβάλλεται από τη δημοσιογραφική δεοντολογία.

Αν κάποιοι αναρωτηθούν προς τι το μίσος και ο αλληλουπορισμός, η απάντηση είναι απλή. Επιχειρηματικά συμφέροντα. Εκτός από την κόντρα στον τομέα της ναυτιλίας, ο Μαρινάκης είναι κάτοχος του 20% του μετοχικού πακέτου του ΣΚΑΪ και ο Αλαφούζος πιστεύει ότι μέσω της συνεχούς κριτικής και των εκπομπών, που αφήνουν ανοιχτά υπονοούμενα για ενεργητική συμμετοχή στην «παράγκα» και τα στημένα, θα οδηγήσει τον αντίπαλο του στην έξοδο από το κανάλι και θα αγοράσει κοψοχρονιά το μερίδιό του. Είναι πραγματικά παράδοξο να είσαι μέτοχος με σχετικά μεγάλο ποσοστό σε ένα τηλεοπτικό σταθμό και από τις εκπομπές του να αφήνονται υπονοούμενα σε βάρος σου και αυτό ο Μαρινάκης δεν ήπειρε να το ανεχτεί. Καταρχήν, ο ερυθρόλευκος πρόεδρος ήρθε σε επαφή με τον μπαχάτα Αλαφούζο, προσπαθώντας να οδηγηθούν οι δυο πλευρές σε ανακωχή, αν κρίνουμε όμως από το αποτελέσμα μάλλον δεν μπόρεσαν να καταλήξουν σε συμφωνία και στην πιάστα κυκλοφορεί η φήμη ότι ο Μαρινάκης συζητάει με το Alter. Ταυτόχρονα, από site και έντυπα φίλα προσκείνεται στην ερυθρόλευκη οικογένεια διοχετεύονται αναλύσεις και γίνονται διαρροές,

σύμφωνα με τις οποίες ο Μαρινάκης, θα πάει μέχρι το τέλος την κόντρα και καλείται ο κόσμος του Ολυμπιακού να σταθεί στο πλευρό του προέδρου της ομάδας. Για μια ακόμη φορά οι οπαδοί μιας ομάδας, καλούνται στα όπλα για να υπερασπίσουν τα επιχειρηματικά συμφέροντα του καπιταλιστή που την ελέγχει.

Στην πράσινη κόντρα τα πρόγματα είναι πιο συγκεχυμένα όσον αφορά τις συγκεκριμένες δουλειές για τις οποίες συγκρούονται Βαρδινογιάννης και Βγενόπουλος, αφού η γκάμα επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται οι δυο αντιμοχώμενες πλευρές είναι μεγάλη. Ενα ακόμη στοιχείο που ενισχύει τη σφρόδροτη της σύγκρουσης είναι ότι, εκτός από την επιχειρηματική διαμάχη, είναι πλέον έντονη και η προσωπική αντιπαλότητα, αφού έχουν ακουστεί χοντρά προσβλητικές κουβέντες και έχει πέσει αρκετή λάσπη. Μετά την προσωπική επίθεση που έχει πλησιάσει ο Βγενόπουλος εναντίον του Τζίγγερ, επακολούθησε ένα μπαράζ επικριτικών σχολίων από τα MME που ελέγχονται από τους Βαρδινογιάννες (Mega, Star), που παρουσίαζαν τον Βγενόπουλο ως ένα τυχοδιάκριτη που τοσιλαβουτάει στα θολά νερά, επιδιώκοντας τη σπιλωση του Τζίγγερ και την καταστροφή του Παναθηναϊκού. Η εικόνα της Τρέμη στο κεντρικό δελτίο του Mega να σχολιάζει τα τεκταινόμενα στον Παναθηναϊκό ήταν απολαυστική και αρκούσε να διαθέτεις στοιχειώδη λογική για να καταλάβεις ότι ήταν κατευθυνόμενη.

Αποτελέσμα της «αντεπίθεσης» Βαρδινογιάννη ήταν ο Βγενόπουλος να κάνει πίσω και να προσπαθεί να φορτώσει την «αποτυχία» της πρότασής του στον Βαρδινογιάννη και στο κράξιμο από τα MME. Και αν για κάποιους αυτό φαντάζει μια φτηνή δικαιολογία, επί της ουσίας είναι υπαρκτό πρόβλημα. Τα αισθήματα της στήλης για τον Βγενόπουλο είναι γνωστά και στο παρελθόν θα μπορούσαμε να κατηγορήσουμε και ως άνθρωποι του Τζίγγερ, όμως στην προκειμένη περίπτωση το επιχειρημά του έχει βάση. Ο Βγενόπουλος από μόνος του δεν μπορεί να σηκώσει την ομάδα της καρδιάς μας δεν εξασφαλίζει κέρδη και δεν πρωθεί τα επιχειρηματικά μας συμφέροντα, φάχνουμε για την έξοδο ή για αγοραστή.

■ ΛΑΡΣ ΦΟΝ ΤΡΙΕΡ

DOGVILLE:

Director's cut

Kαινούριες κόπιες του κορυφαίου αριστουργήματος του Τρίερ, με το αρχικό, μεγαλύτερης διάρκειας μοντάζ του σκηνοθέτη, προβάλλεται από αυτή την Πέμπτη στις αίθουσες.

Οχτώ χρόνια μετά, το Dogville αποτελεί μια ανυπέρβλητη κινηματογραφική εμπειρία. Έναν καταπληκτικό συνδυασμό πρωτοποριακής φόρμας και εμβριθιούς περιεχομένου. Ένα καίριο πολιτικό σχόλιο για τη βία και την εκμετάλλευση. Έναν ευφυή παραλληλισμό με την Αμερική, με τις ένοχες χώρες που σαν το Dogville βρωμίζουν τον πλανήτη με την ύπαρξή τους.

To Dogville, εμπνευσμένο –σύμφωνα με τον Τρίερ– από ένα τραγούδι του Μπρεχτ, δανείζεται τον παραβολικό τρόπο ανάπτυξης και το θεατρικό στήσιμο από τον μεγάλο γερμανό δραματουργό, για να φτάσει στο παραμύθι της ομάδας του. Είχαν προηγηθεί ο Μελισσανίδης, όταν δεν δέχτηκε να μπει μπροστά και να πάρει την ΑΕΚ, αφήνοντας τον Νικολαΐδη να το παίξει πρόεδρος, και ο Κόκκαλης που την έκανε με ελαιφρά πηδηματάκια από τον Ολυμπιακό, όσχετα αν κατάφερε να βρει τον Μαρινάκη να του «φορτώσει» την ΠΑΕ. Ο Μελισσανίδης, για όσους δε θυμούνται, μπορούσε να πάρει την ΑΕΚ χωρίς να δώσει ούτε ένα ευρώ. Όμως έκανε πίσω γιατί ήξερε, ότι για να «χτυπήσει» Κόκκαλη και Βαρδινογιάννη και να φτιάξει μια ανταγωνιστική ομάδα που θα διεκδικεί το πρωτάθλημα, έπρεπε να βάλει πολύ βαθιά το χέρι στην τσέπη. Ο Κόκκαλης αποφάσισε ξαφνικά να σταματήσει να χώνει χρήμα στην ερυθρόλευκη ΠΑΕ, με αποτελέσμα ο Ολυμπιακός ν' αρχίσει να παραπαίει αγωνιστικά. Αν γυρίσουμε λίγο πίσω, στα δρώμενα εκείνης της εποχής, θα θυμηθούμε ότι στον Παναθηναϊκό έκινούσε η εποχή της πολυμετοχικότητας και ότι είχαν αρχίσει να κόβονται οι δουλειές του με το δημόσιο. Το ηθικό δίδαγμα και στις δύο περιπτώσεις είναι: όταν η ενασχόληση με την ομάδα της καρδιάς μας δεν εξασφαλίζει κέρδη και δεν πρωθεί τα επιχειρηματικά μας συμφέροντα, φάχνουμε για την έξοδο ή για αγοραστή.

Στην πολυεπίπεδη ανάλυση που χαρακτηρίζει αυτή την ταινία, ο Τρίερ πάει ένα ακόμα βήμα παραπέρα: Ο εξευμενισμός της εκμετάλλευσης μόνο περισσότερη εκμετάλλευση και βία μπορεί να επιφέρει. Μέσος όρος δεν υπάρχει. Με τη σωκρατική μαιευτική μέθοδο μια λύση συνάγεται: αντιβία. Κι αν αυτή υλοποιείται στο φίλμ από κοινούς γκάνγκοτερ, δεν χάνει ένα σημαντικό χαρακτηριστικό της:

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Πολύ ήσυχα τα πράγματα, μπαρούτι μυρίζει

Ηγγικεν η ώρα των μαζικών απολύσεων στο δημόσιο, οι καιροί ου μενετοί

Χμ, η Ανούλα διατηρεί (ακόμα) την ψυχραιμία της:

«Περνούν τα χρόνια –είπε ο Φιλήμων– γερνάμε, ξεχνάμε. Τι περιέργο/ είναι που αναθυμδύμαστε άλλα, ξεχασμένα –τόπους, ανθρώπους/ στίχους νεκρών ποιητών ή γνωμικά παλιών φιλοσόφων/ κι εκείνη την παχιά υπηρέτρια με την τεράστια ταβανόβουρτσα/ που σκούπιζε την οροφή απ’ τις μεγάλες, χνουδωτές αράχνες/ κι ύστερα χάνονταν στο διαμέρισμα φορώντας μια μάσκα ξιφομάχου» (Γ. Ρίτσος, «Φαινόμενα», από τα «Ποιήματα-ΙΔ!»)

◆ Ενας δημόσιος χώρος, όπου πάει οποιοσδήποτε ΔΩΡΕΑΝ, μετατρέπεται για 4 ημέρες σε χώρο «Φεστιβάλ ΚΝΕ-ΟΔΗΓΗΤΗ», οι δε προσερχόμενοι στο χώρο αυτό ΑΓΟΡΑΖΟΥΝ εισιτήριο εισόδου, λες και ο Περισσός μεταβάλλεται σε προσωρινό ΙΔΙΟΚΤΗΤΗ του πάρκου Τρίτο...

◆ «Πορτογαλία-Ιταλία-Ισπανία-Σκληρά μέτρα λιτότητας παντού»-Ριζοσπάστης, 15-9-11. Οχι και παντού – εξαιρείται η Κύπρος...

◆ Και στο Αφγανιστάν τον ήπιαν (και τον πίνουν) προσφάτως οι «συμμαχικές δυνάμεις».

◆ Τσούζει το ζήτημα των απολύσεων στον «902» (βλ. Ριζοσπάστη, 15-9-11).

◆ Του χαρατσιού μέσω ΔΕΗ εξαιρείται –για άλλη μια φορά– η Εκδηλούσα της Ελλάδας...

◆ Τρία μεροκάματα για ένα «εργόσημο»; Γαμώ τη σκλαβιά μου, γαμώ!

◆ ΣΥΡΙΖΑ: «Πρόκληση η ευνοϊκή μεταχείριση της Εκκλησίας» (καλά, για μαλάκες μας περνάνε; Τα τακιμιάσματα του Αλέξη με το αρχιπαπαδούρι πριν κάμπτουσα καιρό τα ξεχνάνε);.

◆ Δεν μας χέζεις κι εσύ ρε (Τσαρλς) Νταλάρα! (πρόκειται για τον επικεφαλής του Διεθνούς Χρηματοπιστωτικού Ινστιτούτου - IIF).

◆ Τα περί «εξόδου από το ευρώ» θυμίζουν το γνωστό τρα-

Adelphos Tsabbaras, Adelphos Kantaphi (από την εφημερίδα Revolucao Socialista, των ποσαδοτροποκιστών στη Βραζιλία, Νο 29, Μάρτης 2011)

γούδι του Χάρου Κλυν «φεύγουν οι βάσεις που μένουν και μένουν οι βάσεις που φεύγουν»...

◆ Ενα και να... τσούζει για το γαύρο.

◆ «Χαράτσι για τα ακίνητα»- Το Βήμα, 14-9-11. Ναι, αλλά κατά τη φυλλάδα αυτή είναι αναγκαίο...

◆ «Κάλεσμα» προς «βιομηχάνους και μεγαλοεπιχειρηματίες» «να σπρώξουν την κυβέρνηση αλλά και τη Νέα Δυστυχία σε ρεαλιστική τροχιά». Δ. Δανίκας, Το Βήμα.

Πριν τους καπιταλιστές αναλαμβάνουν οι παπαγάλοι τους...

◆ «Πολύ εύκολα μπορούν να καταργηθούν 400.000 θέσεις εργασίας στο δημόσιο τομέα» –δήλωση του Andrew Haldenby, διευθυντή του think tank reform του συντηρητικού κόμματος– «Πρέπει ο δημόσιος τομέας να εστιάσει την προσοχή του στην υψηλή αποδοτικότητα με λιγότερους ερ-

γαζόμενους». (Morning Star, 9-9-11). Βίοι (εντελώς) παράλληλοι...

◆ «Διαπιστώσαμε ότι δημιουργείται και είναι γνωστό

αυτό, και η ψυχολογία το εξηγεί, πολλές φορές λόγω των

επιθέσεων των προσώπων αυτών, και μια ψυχο-υποστήριξη από ευρύτερα στρώματα απόμων που ήταν μέσα στη συγκέντρωση και δημιουργούσαν φραγμούς προστασίας όταν προσπαθούσαν οι δυνάμεις την απώθηση ή ενδεχομένως τη σύλληψή τους». «Αυτό που έγινε στην Κερατέα είναι κάτι το πρωτόγνωρο, μία ανησυχητική ζύμωση, καθώς η Κερατέα είναι μία φιλήσυχη περιοχή, μία περιοχή που παραδοσιακά διατηρεί θα ελεγα και φιλικές σχέσεις με την αστυνομία». («Συμπερασματικά, επιτρέψτε μου να αναφέρω ότι είναι ανάγκη να υπάρξει ένα δόγμα εσωτερικής ασφαλείας». (από την ομιλία του αρχιμπάτουσου-αρ-

χηγού της ΕΛΑΣ στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής – 26/7/11).

◆ «Στις χώρες του σοσιαλισμού –Λαϊκή Δημοκρατία της Κορέας» – το ανέκδοτο από το «Σφυρί και το Δρεπάνι» (Ιούλιος-Αύγουστος 2011), εφημερίδας-κεντρικού οργάνου του «Πανενωσιακού Κ.Κ. μπολοσεβίκων». Αδερφάκι του Περισσού άρσες;

◆ «Να μειώσουμε τους άργους για να μειώσουμε τους άνεργους» - προφητικότατο άρθρο του Αριστεΐδη Μάρτη (καμιά σχέση με το Νικόλαι Μάρτη;) στην Οικονομική Καθημερινή, 11-9-11.

◆ «Ανοιξη ελληνικών εξαγωγών σε περίοδο κρίσης» η διαπίστωση στην Οικονομική Καθημερινή, 11-9-11 (των «καυσίμων διθύραμβος» - δες και σχετικό δημοσίευμα της Κόντρας). Η συγγραφεύς κ. Δ. Μανιφάβια μας πληροφορεί ωσταύτως: «Όσο και αν δεν αρέσει σε κάποιους αυτό, οι πολεμικές συγκρούσεις στη γειτονία μας ευθύνονται σε μεγάλο βαθμό και για κατηγορία των "εμπιστευτικών προϊόντων" καθώς σε αυτή συμπεριλαμβάνεται μεταξύ άλλων και το πάσης φύσεως στρατιωτικό υλικό». (Δηλαδή, η Ελλάδα εξάγει και κνω how; Αστειάκι...).

◆ «Αγανακτισμένους» φριτζές, ρουφμπουκ: παιδιά, προσοχή, σκίστηκε το σορτάκι και φάνηκε η Μύκονος. Βασιλης

Ιερά συμμαχία

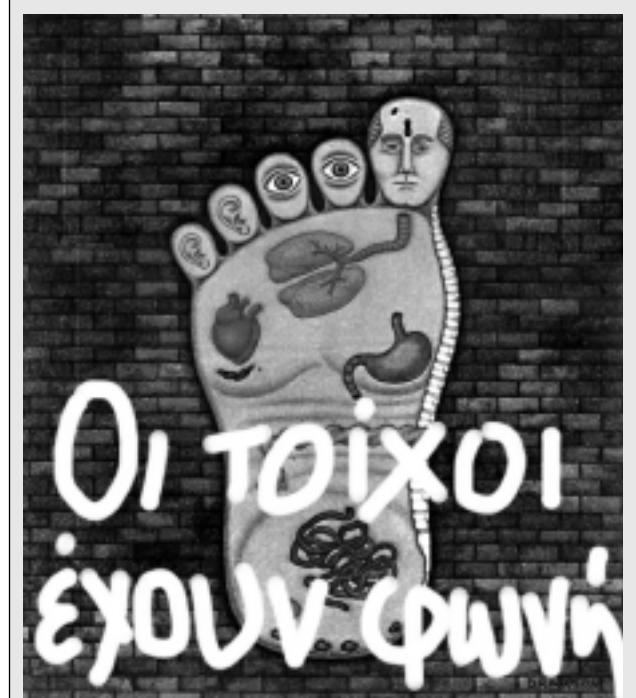
Ο Παπακωνσταντίνου, ως αρμόδιος υπουργός, δήλωσε με το γνωστό «δολοφονικό» υφάκι του, ότι κανένας δεν μπορεί να εμποδίσει την εφαρμογή του νόμου, όταν η ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ ανακοίνωσε ότι θα εμποδίσει να πάει το χαράτσι μέσω των λογαριασμών της ΔΕΗ. Ο Καρατζαρύφερ ανακάλυψε ότι η χώρακινβερνάται...άλα σοβίέτ και υποσχέθηκε ότι θα στείλει τους δημόσιους υπάλληλους να εκτελούν καταναγκαστικά έργα στα χωράφια (για ν' αντικαταστήσουν τους μετανάστες που θα τους διώξει).

Και ο Μιχελάκης της... αντιμημονιακής ΝΔ δήλωσε ότι «κανένας οργανισμός δεν είναι τσιφλίκι κανενός, κανένας Φωτόπουλος δεν μπορεί να εμποδίζει την εφαρμογή των νόμων.

Πληρώνουμε τους τραπεζίτες

Ο ελληνικός λαός καλείται να πληρώσει το ένα χαράτσι μετά το άλλο. Είναι πατριωτικό καθήκον να συνδράμουν, αλλά είναι δικό μας πατριωτικό κράτος να τους πληρώσουμε ντοβατζίλικι μέσω του κρατικού προϋπολογισμού. Η απόφαση υπογράφτηκε ήδη από τον Οικονόμου και δίνει στις τράπεζες 40 λεπτά για κάθε χαράτσι που θα εξωφληθεί στα γκισέ τους και 20 λεπτά για κάθε χαράτσι που θα εξωφληθεί στα ATM, συν 7 λεπτά πρόσθετη προμήθεια στο σύστημα ΔΙΑΣ.

πρέπει να πληρωθούν για τον... κόπτο τους. Οχι μόνο δεν έχουν πατριωτικό καθήκον να συνδράμουν, αλλά είναι δικό μας πατριωτικό κράτος να τους πληρώσουμε ντοβατζίλικι μέσω του κρατικού προϋπολογισμού. Η απόφαση υπογράφτηκε ήδη από τον Οικονόμου και δίνει στις τράπεζες 40 λεπτά για κάθε χαράτσι που θα εξωφληθεί στα γκισέ τους και 20 λεπτά για κάθε χαράτσι που θα εξωφληθεί στα ATM, συν 7 λεπτά πρόσθετη προμήθεια στο σύστημα ΔΙΑΣ.

◆ Ρούχα & Σχολικά – Προτιμώ Ελληνικά – Ντύνομα... τρώω... κάνω τουρισμό... Ελληνικά – Κίνημα Πολιτών καταναλώνουμε ό, πι παράγουμε – Προσφορά Concept Publishing+Advertising (αφίσα)

Πριν φύγει από την υπερνομαρχία Αθήνας-Πειραιά (επικεφαλής της οποίας βρέθηκε λόγω παραίτησης της Φώφης), η κυρία Ντίνα Μπέη φρόντισε να εξασφαλίσει το μέλλον της, δημιουργώντας τη συγκεκριμένη ΜΚΟ. Οπως μας πληροφορεί η ιστοσελίδα του «Κινήματος», «όταν η κ. Κωνσταντίνα Μπέη διορίστηκε Γενική Γραμματέας του Υπουργείου Τουρισμού, υπέβαλε τη παραίτησή της από τη θέση της Προέδρου του Κινήματος. Το ΔΣ εξέλεξε ως νέο Πρόεδρο τον κ. Δημήτρη Μπέη, πρ. Δήμαρχο Αθηναίων». Οικογενειακή υπόθεση το... κίνημα. Το «κίνημα» δημιουργήθηκε πριν από κάνα χρόνο με την... ευγενή συμμετοχή της ΓΣΕΕ, της ΑΔΕΔΥ, του Δικηγορικού Συλλόγου, του ΕΜΠ, της ΕΣΗΕΑ, της ΓΣΕΒΕΕ, της ΕΣΕΕ. Για τους πόρους του δεν γνωρίζουμε τίποτα, όμως οι πάντες γνωρίζουν πως λειτουργούν κάτι τέτοιες ΜΚΟ. Οσο για την καμπάνια για τα σχολικά, που έχει σπόνσορα μια εκδοτική διαφημιστική εταιρία, αρκεί μια παρατήρηση. Η συντριπτική πλειοψηφία αυτών που εμφανίζονται σαν ελληνικά είναι κινέζικα. Στην Κίνα κατασκευάζονται, με παραγγελίες ελλήνων καπιταλιστών, οι οποίοι απλά τα βάζουν στο κουτί και τα πουλάνε για ελληνικά (αυτό επιτρέπεται από το κοινοτικό δίκαιο). Ομως, τέτοιες καμπάνιες λειτουργούν και αποπροσαντολιστικά, περνώντας σε κάποιον κόσμο την ψευδαίσθηση πως το βασικό του καθήκον είναι να αγοράζει από ελληνικές φίρμες, για να αντιμετωπιστεί η κρίση. Το πορτοφόλι του που είναι άδειο δεν παιζεί καμιά σημασία. Το ότι ο κόσμος αγοράζει πι

4μηνη Οικονομική Εξόρμηση

ΣΤΗΡΙΞΤΕ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ «ΚΟΝΤΡΑΣ»

γιατί είναι και δική σας υπόθεση

ΟΚΤΩΒΡΗΣ 2011 - ΓΕΝΑΡΗΣ 2012 – Αριθμός λογαριασμού ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 100/87804638

Εγίνε τελικά και η τηλεδιάσκεψη Μέρκελ-Σαρκοζί-Παπανδρέου που τόσο την είχε ανάγκη ο τελευταίος για να φτιάξει λίγο το στρατατορισμένο προφίλ του. Οσο να 'ναι, το να συνομιλείς με τους ηγέτες των δύο ηγετικών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων της Ευρωπαϊκής σου φτιάχνει λίγο το προφίλ.

Η τηλεδιάσκεψη, βέβαια,

Σαρκοζί είναι «πεπεισμένοι ότι το μέλλον της Ελλάδας βρίσκεται στην Ευρωζώνη», δεδομένου ότι ο Παπανδρέου εξέφρασε «την απόλυτη αποφασιστικότητα της κυβέρνησής του να τηρήσει τις δεσμεύσεις της».

Οπως καταλάβατε, επρόκειτο για ένα σύνολο, το οποίο το φιλοθεάμον κοινό ήταν υποχρεωμένο να παρακο-

πλέον κάθε σκέψη για χρεοκοπία του ελληνικού κράτους δεν είναι απαγορευμένη. Λιγότερο επιθετικός ο Σόιμπλε, επιβεβαίωσε εμμέσως τηλη σαφώς ότι η Γερμανία έχει «πλάνο Β» για την προστασία των γερμανικών τραπεζών σε περίπτωση χρεοκοπίας. Στη συνέχεια θήγκε η Μέρκελ και τα μάζεψε, ενώ άλλοι γερμανοί πολιτικοί, εντός και εκτός του κυβερνητικού συ-

κανείς εξαιρετικά αιφελής για να πιστέψει πως η οποιαδήποτε δήλωση, που συζητείται και επηρεάζει καταστάσεις και διαμορφώνει κλίμα, είναι απαλλαγμένη σκοπιμόττων. Μόνο σκοπιμόττες υπηρετεί τίποτ' άλλο.

Στην Ελλάδα, όμως, αυτά τα παιχνίδια χρησιμοποιούνται για να διαμορφώσουν ένα κλίμα εθνικού εκβιασμού,

Φιλολογία για ελληνική χρεοκοπία στο φόντο του διμπεριαλιστικού ανταγωνισμού στο έδαφος της κρίσης

δεν μεταδόθηκε λάβι από την τηλεόραση, όπως γινόταν με τα πρώτα υπουργικά συμβούλια του Γιωργάκη. Εποι, δεν μάθαμε τι ακριβώς ειπώθηκε. Οπως μας πληροφόρησε ο Μόσιαλος, ο Παπανδρέου διαβεβαίωσε τη Μέρκελ και τον Σαρκοζί ότι η Ελλάδα θα υλοποιήσει στο ακέραιο τις δεσμεύσεις που ανέλαβε με το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα και ζήτησε την πλήρη εφαρμογή των αποφάσεων της συνόδου κορυφής της 21ης Ιουλίου. Αν θεωρείτε ότι ο Παπανδρέου του εξαρτημένου και παραπάντος ελληνικού καπιταλισμού είναι σε θέση να υποβάλει αιτήματα στους ηγέτες των μεγαλύτερων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, που διαχειρίζονται την κρίση των χωρών τους και την κρίση της Ευρωζώνης, τότε μπορείτε να πιστέψετε τον όψιμο προπαγανδιστή Μόσιαλο.

Η γαλλική προεδρία ανέλαβε να μιλήσει με ανακοίνωσή της εκ μέρους των άλλων δύο και με γαλατική αβρότητα δήλωσε ότι Μέρκελ και

λουθήσει διαμεσολαβημένο από τις επίσημες ανακοινώσεις. Ο Παπανδρέου είχε ανάγκη να εξυπηρετήσει τις δικές του πολιτικές ανάγκες (πάλι έσωσε τη χώρα!), Μέρκελ και Σαρκοζί τις δικές τους (τρίξαμε τα δόντια στους Ελληνες, θα κάνουν ό,τι τους λέμε, η ηρεμία θα επανέλθει στην Ευρωζώνη, καθώς θα βασιλέψει η πιο σκληρή δημοσιονομική πειθαρχία).

Είχε προηγηθεί ένα μπαράζ δηλώσεων και δημοσιευμάτων, κυρίως στη γερμανική επικράτεια. Ο «φιλέλλην» υπουργός Οικονομίας της Γερμανίας Φ. Ρέσλερ, για παράδειγμα, που σε λίγες μέρες θα επισκεφτεί την Ελλάδα για να συζητήσει το «νέο σχέδιο Μάρσαλ» (δηλαδή την εκχώρηση στους γερμανούς καπιταλιστές ειδικών επενδυτικών ζωνών, ασιατικού και λατινοαμερικανικού τύπου, απαιτηση την οποία ο Παπανδρέου στη ΔΕΘ χαρακτήρισε «σταθερή βάση, πάνω στην οποία θα έρθει και θα βασιστεί ο επενδυτής»), ήταν ο πρώτος που δήλωσε ότι

ναστισμού, εμφανίζονταν χωρισμένοι σε δύο στρατόπεδα, ένα «φιλελληνικό» και ένα «ανθελληνικό». Εικόνα αρκούντως σουρεαλιστική, η οποία τροφοδότησε σελίδες επί σελίδων στο διεθνή οικονομικό –και όχι μόνο– Τύπο, παιχνίδια στα χρηματιστήρια με τα spreads και τα CDS, δηλώσεις και αντιδηλώσεις των θεωρούμενων ως «γκουρού» των διεθνών οικονομικών.

Δεν είναι εύκολο να διακρίνεις κάθε φορά τι υπηρετεί η δήλωση ενός πολιτικού ή ένα δημοσιευμα του Bloomberg ή των Financial Times. Σήγουρα δεν υπηρετούν αγνές ίδεες, όπως ο γερμανικός πατριωτισμός (ή εθνικισμός) ή ο ευρωπαϊκός φεντεραλισμός. Υπηρετούν συμφέροντα μεριδών της κεφαλαιοκρατίας, οι οποίες έχουν τα δικά τους ΜΜΕ και τους δικούς τους πολιτικούς. Οταν ο προηγούμενος καγκελάριος της Γερμανίας Γκ. Σρέντερ είναι υπάλληλος της ρωσικής Γκαζπρόμ και ο πρώην ΥΠΕΞ υπάλληλος της αμερικανικής Σέβρον, θα πρέπει να είναι

που κρέμεται σαν Δαμόκλειος σπάθη πάνω από τα κεφάλια των εργαζόμενων: καθήστε στ' αυγά σας, σκύψτε το κεφάλι, αποδεχτείτε τα πάντα, γιατί κάποιοι θέλουν να μας αφανίσουν.

Το μόνο βέβαιο είναι πως ο αφανισμός του Ελληνα εργαζόμενου, έτσι όπως τον είχαμε συνηθίσει τα τελευταία 35 χρόνια, με τα «πάνω» και τα «κάτω» ανά περιόδους, έχει ήδη συντελεστεί. Εκείνο που απομένει είναι μερικές ακόμη δόσεις και η σταθεροποίηση αυτής της κατάστασης. Οσο για τη χρεοκοπία του ελληνικού κράτους, αυτή είναι δεδομένη. Τη διαχείρισή της ασκούν. Αν τελικά ευοδοθεί το περιβόλητο PSI, μέρος των ελληνικών ομολόγων θα έχει υποστεί «κούρεμα» της τάξης του 20%. Κι αυτό, όμως, δεν αρκεί. Θα χρειαστεί και νέο «κούρεμα», όχι στο απότερο μέλλον, αλλά μέσα στην επόμενη τριετία. Κι επειδή δεν είναι μόνο η Ελλάδα, ο ανταγωνισμός ανέμεσα στα ιμπεριαλιστικά κέντρα θα είναι εξαιρετικά σκληρός.

Το σήμερα και το αύριο

Σε λιγότερο από δυο χρόνια, έχουν αφαιρεθεί βιαίως κατακτήσεις μισού αιώνα από το εργατικό κίνημα. Δεν χρειάζεται να τις απαριθμήσουμε, τις γνωρίζουμε όλοι. Αυτό που εμείς ονομάσαμε «κινεζοποίηση» των εργαζόμενων, δηλαδή δημιουργία συνθηκών υπερεκμετάλλευσης, που επιτρέπουν την αποκόμιση όχι μόνο σχετικής αλλά και απόλυτης υπεραξίας, ολοκληρώνεται όχι μόνο στον ιδιωτικό καπιταλιστικό τομέα, αλλά και στον κρατικό και πιμκρατικό.

Ποιος να το πίστει, λένε πολλοί. Θυμούνται, για παράδειγμα τις κατακτήσεις της δεκαετίας 1975-85, όταν η αστική τάξη, για να αφομοιώσει και να εκτονώσει την πίεση μιας οργισμένης και ριζοσπαστικοποιημένης εργατικής τάξης, αναγκάζοταν να κάνει παραχωρήσεις. Δυστυχώς –χωρίς να φταίνε κυρίως οι ίδιοι– αδυνατούν να κατανοήσουν τη σχετικότητα όλων των επιμέρους κατακτήσεων της εργατικής τάξης μέσα στον καπιταλισμό. Σχετικότητα που απορρέει από τον εμπορευματικό χαρακτήρα της εργατικής δύναμης και εξαρτάται πρώτον από την πορεία ανάπτυξης του καπιταλισμού και δεύτερο από το επίπεδο της ταξικής πάλης.

Η εργατική δύναμη είναι εμπόρευμα. Η τιμή της καθορίζεται από την προσφορά και τη ζήτηση που υπάρχει στην αγορά του συγκεκριμένου εμπορεύματος. Οταν ο καπιταλισμός βρίσκεται σε φάση σχετικής ανάπτυξης, τότε ο εργατικός συνδικαλισμός, ακόμη και ο ρεφορμιστικός, έχει τη δυνατότητα να διεκδικήσει καλύτερους όρους πώλησης της εργατικής δύναμης. Οταν ο καπιταλισμός βρίσκεται σε κρίση και η ζήτηση εργατικής δύναμης πέφτει, τότε δύσκολα μπορεί να συγκρατήσει ο συνδικαλισμός, ακόμη και ο ταξικός, τη χειροτέρευση των όρων πώλησης της εργατικής δύναμης.

Υπάρχει, βέβαια, και ο παράγοντας της ταξικής πάλης, που έχει τη δική του σχετική συνεισφορά στη διαπραγμάτευση ανάμεσα σε καπιταλιστές και εργάτες. Για παράδειγμα, ο αστικοποιημένος ελληνικός καπιταλισμός χαντάκωσε το εργατικό κίνημα τη δεκαετία του 2000, δεκαετία σχετικής ανάπτυξης του ελληνικού καπιταλισμού. Οχι μόνο δεν εκμεταλλεύτηκε τη σχετική ανάπτυξη του καπιταλισμού, αλλά με τη λογική του «κοινωνικού εταιρισμού» συναίνεσε στην αφαίρεση κατακτήσεων (και στον τομέα των μισθών και στον τομέα των εργασιακών σχέσεων και στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης). Αντίθετα, αν σήμερα υπήρχε ένα ισχυρό ταξικό εργατικό κίνημα, θα μπορούσε να ανακόψει τη σφραγίδωση της επίθεσης των καπιταλιστών, να την καθυστερήσει, να δημιουργήσει όρους πολιτικής κρίσης και επαναστατικής κατάστασης.

Ο Μαρξ, σε μια μνημειώδη ομιλία του (έχει τυπωθεί και κυκλοφορεί με τον τίτλο «Μισθός-Τιμή-Κέρδος») είχε προειδοποιήσει το προλεταριάτο, ότι θα ήταν ανίκανο για κάθε σπουδαίο απελευθερωτικό αγώνα, αν δεν ήταν σε θέση να υψώσει αντίσταση στους καθημερινούς σφετερισμούς και αυθαιρεσίες του κεφάλαιου. Αυτή η αντίσταση, όμως, η τόσο αναγκαία, καταλήγει στο μαρτύριο του Σίσσυφου, όσο το προλεταριάτο γράφει στη σημαία του το συντηρητικό σύνθημα «ένα δίκαιο μεροκάματο για μια δίκαιη εργάσιμη μέρα», αντί για την επαναστατικό σύνθημα «κατάργηση του συστήματος της μισθωτής δουλείας».

Γ' αυτό και έχει μεγάλη σημασία να πάψουμε να βλέπουμε μόνο το σήμερα, αλλά να δούμε το σήμερα κάτω από το πρίσμα του αύριο. Γ' αυτό έχει μεγάλη σημασία το π